

U S T A W A

z dnia

o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi^{1), 2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa:

- 1) wymagania, jakim powinny odpowiadać opakowania wprowadzane do obrotu,
 - 2) zasady działania organizacji odzysku opakowań,
 - 3) zasady postępowania z opakowaniami oraz odpadami opakowaniowymi,
 - 4) zasady ustalania i pobierania opłaty produktowej – w celu zmniejszenia ilości i szkodliwości dla środowiska materiałów i substancji zawartych w opakowaniach i odpadach opakowaniowych oraz ilości i szkodliwości dla środowiska opakowań i odpadów opakowaniowych na etapie procesu produkcyjnego, wprowadzania do obrotu, dystrybucji i przetwarzania, w szczególności przez wytwarzanie czystych produktów i stosowanie czystych technologii.
2. Ustawa określa prawa i obowiązki przedsiębiorców:
- 1) będących organizacjami odzysku opakowań;
 - 2) dokonujących wewnątrzwspólnotowej dostawy:
 - a) odpadów opakowaniowych,
 - b) produktów w opakowaniach;
 - 3) dystrybuujących produkty w opakowaniach;
 - 4) eksportujących:

- a) odpady opakowaniowe,
 - b) opakowania,
 - c) produkty w opakowaniach;
- 5) prowadzących recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych;
 - 6) wprowadzających opakowania;
 - 7) wprowadzających produkty w opakowaniach.

Art. 2. 1. W sprawach dotyczących gospodarki opakowaniami w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2010 r. Nr 185, poz. 1243, z późn. zm.³⁾).

2. Przepisy ustawy nie naruszają przepisów określających wymagania dla opakowań w zakresie warunków sanitarnych, bezpieczeństwa, ochrony zdrowia oraz wymogów transportowych wyrobów pakowanych.

Art. 3. 1. Opakowaniem w rozumieniu ustawy jest wyrób, w tym wyrób bezzwrotny, wykonany z jakiegokolwiek materiału, przeznaczony do przechowywania, ochrony, przewozu, dostarczania lub prezentacji produktów od surowców do towarów przetworzonych.

2. Za opakowanie uważa się:

- 1) wyrób spełniający funkcje opakowania, o których mowa w ust. 1, bez uszczerbku dla innych funkcji, jakie opakowanie może spełniać, z wyłączeniem wyrobu, którego wszystkie elementy są przeznaczone do wspólnego użycia, spożycia lub usunięcia, stanowiącego integralną część produktu oraz niezbędnego do przechowywania, utrzymywania lub zabezpieczania produktu przez cały cykl i okres jego funkcjonowania;
- 2) wyrób spełniający funkcje opakowania, o których mowa w ust. 1:
 - a) wytworzony i przeznaczony do wypełniania w punkcie sprzedaży,

b) jednorazowego użytku – sprzedany, wypełniony, wytworzony lub przeznaczony do wypełniania w punkcie sprzedaży;

3) część składową opakowania oraz złączony z opakowaniem element pomocniczy, spełniające funkcje opakowania, o których mowa w ust. 1, z tym że element pomocniczy przyczepiony bezpośrednio lub przymocowany do produktu, uważa się za opakowanie, z wyłączeniem elementu stanowiącego integralną część produktu, który jest przeznaczony do wspólnego użycia lub usunięcia.

3. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, przykładowy wykaz wyrobów, w tym części składowych opakowań oraz złączonych z wyrobem elementów pomocniczych, które uznaje się albo nie uznaje się za opakowanie, kierując się potrzebą zapewnienia jednolitego uznawania wyrobów za opakowanie.

Art. 4. Wyróżnia się następujące kategorie opakowań:

- 1) opakowania jednostkowe – służące do przekazywania produktu użytkownikowi w miejscu zakupu;
- 2) opakowania zbiorcze – zawierające wielokrotność opakowań jednostkowych produktów, niezależnie od tego, czy są one przekazywane użytkownikowi, czy też służą zaopatrywaniu punktów sprzedaży i które można zdjąć z produktu bez naruszania cech produktu;
- 3) opakowania transportowe – służące do transportu produktów w opakowaniach jednostkowych lub zbiorczych w celu zapobiegania uszkodzeniom produktów, z wyłączeniem kontenerów do transportu drogowego, kolejowego, wodnego lub lotniczego.

Art. 5. Przepisy ustawy stosuje się do wszystkich opakowań, niezależnie od zastosowanego do ich wykonania materiału, oraz do powstałych z nich odpadów opakowaniowych.

Art. 6. 1. Przepisów ustawy, z wyłączeniem przepisów art. 25, art. 58, art. 62 i art. 63, nie stosuje się do przedsiębiorców w zakresie opakowań, które w danym roku kalendarzowym wprowadzili do obrotu w drodze importu produktów w opakowaniach lub wewnątrzspółnotowego nabycia produktów w opakowaniach, a następnie w tym samym roku kalendarzowym dokonali eksportu lub wewnątrzspółnotowej dostawy tych opakowań bez produktów lub wraz z produktami.

2. Przepisów ustawy, w zakresie uzyskania wymaganych poziomów odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych, w tym dotyczących opłaty produktowej, oraz dokumentów potwierdzających recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych, eksport odpadów opakowaniowych i wewnątrzspółnotową dostawę odpadów opakowaniowych, nie stosuje się do przedsiębiorców wprowadzających produkty w opakowaniach, którzy w danym roku kalendarzowym wprowadzili do obrotu produkty w opakowaniach o łącznej masie opakowań nieprzekraczającej 1 Mg, z zastrzeżeniem art. 7 ust. 1.

Art. 7. 1. W zakresie, w jakim przepisy ustawy dotyczące opłaty produktowej nie mają zastosowania do przedsiębiorców, o których mowa w art. 6 ust. 2, stanowi to pomoc de minimis:

- 1) w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 379 z 28.12.2006, str. 5) albo
- 2) w rybołówstwie, w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 875/2007 z dnia 24 lipca 2007 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady de minimis dla sektora rybołówstwa i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1860/2004 (Dz. Urz. UE L 193 z 25.07.2007, str. 6), albo
- 3) w rolnictwie, w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1535/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do

2. Wartość pomocy de minimis odpowiada wartości zwolnienia z opłaty produktowej, obliczanej z zastosowaniem maksymalnej stawki opłaty produktowej dla opakowań, o której mowa w art. 45 ust. 1.

3. Przedsiębiorcy, o których mowa w art. 6 ust. 2, składają marszałkowi województwa, w terminie do dnia 15 marca każdego roku:

- 1) zaświadczenia lub oświadczenie o pomocy de minimis, w zakresie, o którym mowa w art. 37 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404, z 2008 r. Nr 93, poz. 585, z 2010 r. Nr 18, poz. 99 oraz z 2011 r. Nr 233, poz. 1381);
- 2) informacje, których zakres został określony w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy, o której mowa w pkt 1, a w przypadku przedsiębiorców, do których nie stosuje się przepisów o rachunkowości, także inne dokumenty pozwalające ocenić sytuację finansową przedsiębiorcy za okres 3 ostatnich lat obrotowych.

4. Zaświadczenia lub oświadczenia, o których mowa w ust. 3 pkt 1, oraz informacje i dokumenty, o których mowa w ust. 3 pkt 2, mogą być przekazywane za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.

Art. 8. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) dokumencie:
 - a) DPR – rozumie się przez to dokument potwierdzający recykling odpadów opakowaniowych, w tym określający masę tych odpadów i sposób ich recyklingu,
 - b) DPO – rozumie się przez to dokument potwierdzający inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych, w tym określający masę tych odpadów i sposób ich odzysku,
 - c) EDPR – rozumie się przez to dokument potwierdzający, odpowiednio, eksport odpadów opakowaniowych albo

wewnątrzspółnotową dostawę odpadów opakowaniowych w celu poddania ich recyklingowi, w tym określający masę tych odpadów,

- d) EDPO – rozumie się przez to dokument potwierdzający, odpowiednio, eksport odpadów opakowaniowych albo wewnątrzspółnotową dostawę odpadów opakowaniowych w celu poddania ich innemu niż recykling procesowi odzysku, w tym określający masę tych odpadów;
- 2) materiale opakowaniowym – rozumie się przez to wyrób, z którego wykonane jest opakowanie;
- 3) eksporcie odpadów opakowaniowych – rozumie się przez to wywóz odpadów opakowaniowych z terytorium kraju na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej w celu poddania ich recyklingowi lub innemu niż recykling procesowi odzysku;
- 4) eksporcie opakowań – rozumie się przez to wywóz opakowań z terytorium kraju na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej;
- 5) eksporcie produktów w opakowaniach – rozumie się przez to wywóz produktów w opakowaniach z terytorium kraju na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej;
- 6) imporcie opakowań – rozumie się przez to przywóz opakowań na terytorium kraju z terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej w celu wprowadzenia do obrotu;
- 7) imporcie produktów w opakowaniach – rozumie się przez to przywóz produktów w opakowaniach na terytorium kraju z terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej w celu wprowadzenia do obrotu;
- 8) marszałku województwa – rozumie się przez to marszałka województwa właściwego ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania, odpowiednio, przedsiębiorcy:
 - a) wprowadzającego opakowania,

- b) wprowadzającego produkty w opakowaniach,
 - c) eksportującego opakowania,
 - d) dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy opakowań,
 - e) eksportującego produkty w opakowaniach,
 - f) dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy produktów w opakowaniach,
 - g) prowadzącego recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych,
 - h) eksportującego odpady opakowaniowe,
 - i) dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych,
 - j) będącego organizacją odzysku opakowań
 - a w przypadku gdy nie posiada on siedziby lub miejsca zamieszkania na terytorium kraju – Marszałka Województwa Mazowieckiego;
- 9) odpadach opakowaniowych – rozumie się przez to opakowania wycofane z użycia, stanowiące odpady w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, z wyjątkiem odpadów powstających w procesie produkcji opakowań;
- 10) opakowaniu wielokrotnego użytku – rozumie się przez to opakowanie posiadające właściwości fizyczne i charakterystykę pozwalające co najmniej na jego dwukrotne zastosowanie do tego samego celu, do którego opakowanie zostało pierwotnie przeznaczone, z pomocą lub bez pomocy wyrobów pomocniczych dostępnych na rynku umożliwiających powtórne wykorzystanie opakowania; opakowanie to staje się odpadem opakowaniowym z chwilą, gdy przestaje być wyrobem wielokrotnego użytku;
- 11) opakowaniu wielomateriałowym – rozumie się przez to opakowanie wykonane co najmniej z dwóch różnych materiałów, których nie można rozdzielić ręcznie lub przy pomocy prostych metod mechanicznych;
- 12) przedsiębiorcy – rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r.

o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn zm.⁴⁾);

- 13) przedsiębiorcy:
 - a) dokonującym wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych – rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, który w ramach tej działalności wystawia dokumenty EDPR lub dokumenty EDPO,
 - b) eksportującym odpady opakowaniowe – rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie eksportu odpadów opakowaniowych, który w ramach tej działalności wystawia dokumenty EDPR lub dokumenty EDPO,
 - c) prowadzącym recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych – rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku odpadów opakowaniowych, który w ramach tej działalności wystawia dokumenty DPR lub dokumenty DPO;
- 14) publicznej kampanii edukacyjnej – rozumie się przez to każde działanie mające na celu podnoszenie stanu świadomości ekologicznej społeczeństwa, uwzględniające informowanie o prawidłowym postępowaniu z odpadami opakowaniowymi, możliwym wpływie odpadów opakowaniowych na środowisko i zdrowie ludzi, dostępnych systemach zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych, w tym kampanie w środkach masowego przekazu, ulotki i broszury informacyjne, plakaty, konkursy, konferencje oraz imprezy o charakterze informacyjno-edukacyjnym;
- 15) środkach niebezpiecznych – rozumie się przez to:
 - a) substancje chemiczne i ich mieszaniny zaklasyfikowane na podstawie przepisów o substancjach chemicznych i ich

mieszaninach jako bardzo toksyczne, toksyczne, rakotwórcze kategorii 1 lub 2, mutagenne kategorii 1 lub 2, działające szkodliwie na rozrodczość kategorii 1 lub 2 lub niebezpieczne dla środowiska z przypisanym symbolem N lub

- b) substancje chemiczne i ich mieszaniny zaklasyfikowane na podstawie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającego i uchylającego dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz. Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str. 1, z późn. zm.) w klasie toksyczności ostrej w kategorii 1, 2 lub 3 lub jako rakotwórcze kategorii 1A lub 1B, mutagenne kategorii 1A lub 1B, działające szkodliwie na rozrodczość kategorii 1A lub 1B lub jako stwarzające zagrożenie dla środowiska wodnego ze względu na toksyczność ostrą w kategorii 1 lub ze względu na toksyczność przewlekłą w kategorii 1 i 2, lub
- c) środki ochrony roślin zaklasyfikowane jako bardzo toksyczne, toksyczne lub niebezpieczne dla środowiska wodnego z przypisanym symbolem N na podstawie przepisów o substancjach chemicznych i ich mieszaninach lub zaklasyfikowane w klasie toksyczności ostrej w kategorii 1, 2 lub 3 lub jako stwarzające zagrożenie dla środowiska wodnego ze względu na toksyczność ostrą w kategorii 1 lub ze względu na toksyczność przewlekłą w kategorii 1 i 2 na podstawie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającego i uchylającego dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006;

- 16) terytorium kraju – rozumie się przez to terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 17) wewnątrzwspólnotowej dostawie odpadów opakowaniowych – rozumie się przez to wywóz odpadów opakowaniowych z terytorium kraju na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu poddania ich recyklingowi lub innemu niż recykling procesowi odzysku;
- 18) wewnątrzwspólnotowej dostawie opakowań – rozumie się przez to wywóz opakowań z terytorium kraju na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 19) wewnątrzwspólnotowej dostawie produktów w opakowaniach – rozumie się przez to wywóz produktów w opakowaniach z terytorium kraju na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 20) wewnątrzwspólnotowym nabyciu opakowań – rozumie się przez to przywóz opakowań na terytorium kraju z terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu wprowadzenia do obrotu;
- 21) wewnątrzwspólnotowym nabyciu produktów w opakowaniach – rozumie się przez to przywóz produktów w opakowaniach na terytorium kraju z terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu wprowadzenia do obrotu;
- 22) wielokrotnym użyciu – rozumie się przez to każde działanie, w trakcie którego opakowanie przeznaczone i zaprojektowane do co najmniej dwukrotnego zastosowania jest powtórnie wykorzystywane do tego samego celu, do którego było pierwotnie przeznaczone;
- 23) wprowadzającym opakowania – rozumie się przez to przedsiębiorcę:
 - a) będącego dostawcą materiałów opakowaniowych,
 - b) wytwarzającego opakowania,
 - c) importującego opakowania,
 - d) dokonującego wewnątrzwspólnotowego nabycia opakowań,

- e) dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy opakowań;
- 24) wprowadzającym produkty w opakowaniach – rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach, w szczególności:
- a) wprowadzającego do obrotu produkty w opakowaniach pod własnym oznaczeniem rozumianym jako znak towarowy, o którym mowa w art. 120 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1117, z późn. zm.⁵⁾) lub pod własnym imieniem i nazwiskiem lub nazwą, których wytworzenie zlecił innemu przedsiębiorcy,
 - b) pakującego produkty wytworzone przez innego przedsiębiorcę i wprowadzającego je do obrotu,
 - c) prowadzącego:
 - jednostkę lub jednostki handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 500 m², sprzedającego produkty pakowane w tych jednostkach,
 - więcej niż jedną jednostkę handlu detalicznego o łącznej powierzchni handlowej powyżej 5 000 m², sprzedającego produkty pakowane w tych jednostkach;
- 25) wprowadzeniu do obrotu – rozumie się przez to odpłatne albo nieodpłatne udostępnienie opakowań lub produktów w opakowaniach po raz pierwszy na terytorium kraju w celu używania lub dystrybucji; za wprowadzenie do obrotu uważa się także:
- a) import opakowań,
 - b) import produktów w opakowaniach,
 - c) wewnątrzwspólnotowe nabycie opakowań,
 - d) wewnątrzwspólnotowe nabycie produktów w opakowaniach
 - dokonywane na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej.

Art. 9. 1. Wprowadzenie do obrotu opakowań lub produktów w opakowaniach następuje w dniu ich:

- 1) wydania z magazynu albo przekazania osobie trzeciej, w przypadku opakowań i produktów w opakowaniach wytworzonych na terytorium kraju;
- 2) przywozu na terytorium kraju;
- 3) wystawienia faktury potwierdzającej odpowiednio wewnątrzwspólnotowe nabycie opakowań albo wewnątrzwspólnotowe nabycie produktów w opakowaniach.

2. Jeżeli wprowadzenie do obrotu opakowań lub produktów w opakowaniach nastąpiło w dwóch różnych terminach określonych w ust. 1, za dzień wprowadzenia do obrotu opakowań lub produktów w opakowaniach uważa się dzień, w którym ich wprowadzenie do obrotu nastąpiło wcześniej.

3. Ciężar udowodnienia, że wprowadzenie do obrotu opakowań lub produktów w opakowaniach nie nastąpiło albo nastąpiło w innym dniu niż określony w ust. 1, spoczywa na wprowadzającym je do obrotu przedsiębiorcy.

Rozdział 2

Rejestr

Art. 10. 1. Marszałek województwa prowadzi rejestr przedsiębiorców:

- 1) wprowadzających produkty w opakowaniach,
 - 2) prowadzących recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych,
 - 3) eksportujących odpady opakowaniowe,
 - 4) dokonujących wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych,
 - 5) będących organizacjami odzysku opakowań
– zwany dalej „rejestrem”.
2. Rejestr zawiera, w odniesieniu do przedsiębiorców:
- 1) wprowadzających produkty w opakowaniach – dane, o których mowa w art. 12 ust. 3 pkt 1 i 2;

- 2) prowadzących recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych – dane, o których mowa w art. 12 ust. 3 pkt 1 i 3;
 - 3) eksportujących odpady opakowaniowe oraz przedsiębiorców dokonujących wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych – dane, o których mowa w art. 12 ust. 3 pkt 1 i 4;
 - 4) będących organizacjami odzysku opakowań – dane, o których mowa w art. 12 ust. 3 pkt 1 i 5.
3. Rejestr jest prowadzony w systemie teleinformatycznym w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn zm.⁶⁾) i może stanowić część innych baz danych z zakresu ochrony środowiska, w tym gospodarki odpadami.
 4. Rejestr, w zakresie określonym w ust. 1 pkt 2 – 5, jest rejestrem działalności regulowanej w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, zwanej dalej „działalnością regulowaną”.
 5. Dane zawarte w rejestrze są jawne i dostępne dla osób trzecich. Udostępnienie danych zawartych w rejestrze następuje w siedzibie urzędu marszałkowskiego lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej.
 6. Usunięcie danych zawartych w rejestrze następuje po 5 latach licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło wykreślenie przedsiębiorcy z rejestru.

Art. 11. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach może wprowadzać do obrotu produkty w opakowaniach po uzyskaniu wpisu do rejestru.

2. Przedsiębiorcy, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 – 5, wykonują działalność gospodarczą w zakresie określonym przepisami ustawy po uzyskaniu wpisu do rejestru.

- Art. 12. 1. Wpis do rejestru jest dokonywany na wniosek.
2. Wniosek o wpis do rejestru może być składany za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.
 3. Wniosek o wpis do rejestru zawiera:
 - 1) w odniesieniu do wszystkich przedsiębiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1:
 - a) imię i nazwisko lub nazwę przedsiębiorcy oraz adres jego siedziby lub miejsca zamieszkania,
 - b) adres do doręczeń na terytorium kraju, w przypadku przedsiębiorcy zagranicznego,
 - c) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy, o ile go posiada,
 - d) numer REGON przedsiębiorcy, o ile go posiada,
 - e) określenie wykonywanej działalności gospodarczej, wymagającej wpisu do rejestru;
 - 2) w odniesieniu do wprowadzających produkty w opakowaniach:
 - a) informację, czy przedsiębiorca wykonuje obowiązek określony w art. 29 ust. 1 samodzielnie, czy za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań,
 - b) dane identyfikujące organizację odzysku opakowań, jeżeli przedsiębiorca wykonuje obowiązek określony w art. 29 ust. 1 za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań;
 - 3) w odniesieniu do przedsiębiorców prowadzących recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych:
 - a) kod i rodzaj odpadów opakowaniowych przyjmowanych do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku,

- b) informację o posiadanych decyzjach w zakresie gospodarowania odpadami, w tym o rodzaju, numerze, dacie wydania i terminie obowiązywania posiadanych decyzji, oraz oznaczenie organu, który je wydał,
 - c) informację o stosowanym procesie recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku, w tym o typie procesu odzysku określonego w załączniku nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach,
 - d) informację o zdolnościach przetwórczych instalacji lub urządzeń służących do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku,
 - e) informację o miejscu prowadzenia działalności w zakresie recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku,
 - f) informację o wdrożonym systemie jakości i systemie zarządzania środowiskowego albo o ich braku;
- 4) w odniesieniu do przedsiębiorców eksportujących odpady opakowaniowe oraz przedsiębiorców dokonujących wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych:
- a) kod i rodzaj odpadów opakowaniowych przyjmowanych w celu poddania ich recyklingowi lub innemu niż recykling procesowi odzysku poza terytorium kraju,
 - b) informację o posiadanych decyzjach w zakresie gospodarowania odpadami, w tym o rodzaju, numerze, dacie wydania i terminie obowiązywania posiadanych decyzji, oraz oznaczenie organu, który je wydał;
- 5) w odniesieniu do organizacji odzysku opakowań – wskazanie rodzajów opakowań, w stosunku do których organizacja odzysku opakowań zamierza wykonywać obowiązek określony w art. 29 ust. 1.

4. Do wniosku o wpis do rejestru oraz wniosku o zmianę wpisu do rejestru dołącza się kopię dowodu wniesienia opłaty rejestrowej, o ile przedsiębiorca podlega obowiązkowi jej uiszczenia.
5. Wraz z wnioskiem o wpis do rejestru przedsiębiorca, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 – 5, składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

 - 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru są kompletne i zgodne z prawdą;
 - 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności wymagającej wpisu do rejestru, o których mowa w ustawie z dnia ... o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”.
6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5, powinno również zawierać:
 - 1) imię i nazwisko lub nazwę przedsiębiorcy oraz adres jego siedziby lub miejsca zamieszkania;
 - 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
 - 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.
7. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w więcej niż jednym zakresie, o którym mowa w art. 10 ust. 1, składa jeden wniosek o wpis do rejestru, zawierający dane w zakresie wykonywanej przez niego działalności.
8. Przedsiębiorca zagraniczny wykonujący działalność gospodarczą w zakresie, o którym mowa w art. 10 ust. 1, składa wniosek o wpis do rejestru za pośrednictwem osoby upoważnionej do jego reprezentowania, zgodnie z art. 83 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, do marszałka województwa właściwego ze względu na siedzibę oddziału, a w przypadku braku oddziału – do Marszałka Województwa Mazowieckiego.

9. Marszałek województwa dokonuje wpisu do rejestru przedsiębiorcy:

- 1) o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, w terminie 14 dni od dnia wpływu wniosku o wpis do rejestru;
- 2) o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 – 5, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku o wpis do rejestru.

Art. 13. Marszałek województwa:

- 1) archiwizuje, przechowuje i przetwarza dane zawarte w rejestrze;
- 2) zapewnia bezpieczeństwo danych zawartych w rejestrze.

Art. 14. 1. Dokonując wpisu do rejestru, marszałek województwa nadaje przedsiębiorcy numer rejestrowy.

2. Marszałek województwa zawiadamia niezwłocznie przedsiębiorcę o dokonaniu wpisu do rejestru oraz o nadanym numerze rejestrowym.

3. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania numeru rejestrowego, kierując się potrzebą identyfikacji przedsiębiorców wpisanych do rejestru oraz zapewnienia spójności i ciągłości numeru rejestrowego z numerami rejestrowymi nadawanymi zgodnie z przepisami o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz o bateriach i akumulatorach.

Art. 15. 1. Wpis do rejestru wprowadzających produkty w opakowaniach podlega opłacie rejestrowej.

2. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, wpisany do rejestru wnosi, w terminie do końca lutego każdego roku, opłatę roczną.

3. Opłaty rejestrowej nie uiszcza przedsiębiorca wpisany do rejestru EMAS, o którym mowa w ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o krajowym systemie ekozarządzania i audytu (EMAS) (Dz. U. Nr 178, poz. 1060), jeżeli składając wniosek o wpis do rejestru przedłoży oświadczenie potwierdzające udział w systemie ekozarządzania i audytu (EMAS).

4. Opłaty rocznej nie wnosi się w roku, w którym została wniesiona opłata rejestrowa.
5. Opłaty rocznej nie uiszcza także przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 3, w roku, w którym uzyskał wpis do rejestru.
6. Maksymalna stawka opłaty rejestrowej i opłaty rocznej wynosi 300 zł.
7. Opłatę rejestrową i opłatę roczną wnosi się na odrębny rachunek bankowy prowadzony przez marszałka województwa.
8. Wpływy z opłat rejestrowych i opłat rocznych stanowią dochód budżetu samorządu województwa, z przeznaczeniem na prowadzenie rejestru.
9. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokości stawek:
 - 1) opłaty rejestrowej,
 - 2) opłaty rocznej– kierując się kosztami prowadzenia rejestru oraz tym, aby opłaty nie stanowiły przeszkody w uzyskaniu wpisu do rejestru lub w wykonywaniu przez przedsiębiorców działalności gospodarczej.
10. Do opłaty rejestrowej oraz opłaty rocznej stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749 i 848), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.

Art. 16. Marszałek województwa odmawia, w drodze decyzji, wpisu do rejestru:

- 1) jeżeli prawomocnie orzeczono zakaz wykonywania przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej określonej we wniosku o wpis do rejestru;
- 2) jeżeli nie wniesiono opłaty rejestrowej, o ile przedsiębiorca podlega obowiązkowi jej uiszczenia.

Art. 17. 1. W przypadku zmiany danych zawartych w rejestrze lub zakresu wykonywanej działalności gospodarczej wymagającej wpisu do rejestru, przedsiębiorca jest obowiązany złożyć marszałkowi województwa, w terminie 14 dni od dnia zajścia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych danych, wniosek o zmianę wpisu do rejestru.

2. W przypadku zmiany danych zawartych w rejestrze, które wpływają na zmianę właściwości marszałka województwa, wniosek o zmianę wpisu do rejestru składa się marszałkowi województwa właściwemu przed zmianą tych danych. Po dokonaniu zmiany wpisu do rejestru marszałek województwa niezwłocznie przekazuje akta rejestrowe właściwemu marszałkowi województwa.

3. Wniosek o zmianę wpisu do rejestru zawiera:

- 1) numer rejestrowy, o którym mowa w art. 14 ust. 1;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę przedsiębiorcy oraz adres jego siedziby lub miejsca zamieszkania;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy, o ile go posiada;
- 4) numer REGON przedsiębiorcy, o ile go posiada;
- 5) dane, które uległy zmianie.

4. Marszałek województwa dokonuje zmiany wpisu do rejestru w terminie 14 dni od dnia wpływu wniosku o zmianę wpisu do rejestru.

Art. 18. 1. Przedsiębiorca jest obowiązany do złożenia marszałkowi województwa wniosku o wykreślenie z rejestru w terminie 14 dni od dnia trwałego zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej wymagającej wpisu do rejestru, a w przypadku organizacji odzysku opakowań od dnia otwarcia likwidacji albo ogłoszenia upadłości organizacji odzysku opakowań.

2. Wniosek o wykreślenie z rejestru zawiera:

- 1) numer rejestrowy, o którym mowa w art. 14 ust. 1;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę przedsiębiorcy oraz adres jego siedziby lub miejsca zamieszkania;

- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy, o ile go posiada;
- 4) numer REGON przedsiębiorcy, o ile go posiada;
- 5) datę zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej, a w przypadku organizacji odzysku opakowań, datę otwarcia likwidacji albo ogłoszenia upadłości.

3. Marszałek województwa dokonuje wykreślenia przedsiębiorcy z rejestru w terminie 14 dni od dnia wpływu wniosku o wykreślenie z rejestru.

Art. 19. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory wniosków o wpis do rejestru, wniosków o zmianę wpisu do rejestru oraz wniosków o wykreślenie z rejestru, kierując się potrzebą ich ujednolicenia.

Art. 20. 1. Marszałek województwa dokonuje z urzędu, w drodze decyzji, wykreślenia przedsiębiorcy z rejestru, w przypadku:

- 1) stwierdzenia trwałego zaprzestania wykonywania przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej wymagającej wpisu do rejestru, a w przypadku organizacji odzysku opakowań – otwarcia likwidacji albo ogłoszenia upadłości organizacji odzysku opakowań, jeżeli nie został złożony wniosek o wykreślenie przedsiębiorcy z rejestru;
- 2) stwierdzenia rażących nieprawidłowości w wykonywaniu przez przedsiębiorcę obowiązków określonych w przepisach ustawy lub ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach;
- 3) stwierdzenia, że przedsiębiorca nie usunął naruszeń warunków wymaganych do wykonywania działalności gospodarczej wymagającej wpisu do rejestru w wyznaczonym przez organ terminie;
- 4) nieuiszczenia opłaty rocznej, o której mowa w art. 15 ust. 2, o ile przedsiębiorca podlega obowiązkowi jej uiszczenia.

2. Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do wprowadzających produkty w opakowaniach.

3. Jeżeli przedsiębiorca wykonuje działalność gospodarczą w więcej niż w jednym z zakresów, o których mowa w art. 10 ust. 1, a przypadki określone w ust. 1 pkt 1 – 3 dotyczą tylko jednej z tych działalności, marszałek województwa dokonuje z urzędu, w drodze decyzji, wykreślenia przedsiębiorcy z rejestru w zakresie tej działalności.

Art. 21. Do wniosku o wpis do rejestru, wniosku o zmianę wpisu do rejestru oraz wniosku o wykreślenie z rejestru stosuje się odpowiednio art. 64 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Rozdział 3 Gospodarka opakowaniami

Art. 22. 1. Wprowadzający opakowania jest obowiązany ograniczać ilość i negatywne oddziaływanie na środowisko substancji stosowanych do wytwarzania opakowań oraz wytwarzanych odpadów opakowaniowych w taki sposób, aby:

- 1) opakowania nie zawierały szkodliwych substancji w ilościach stwarzających zagrożenie dla produktu, środowiska lub zdrowia ludzi;
- 2) maksymalna suma zawartości ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego w opakowaniu nie przekraczała 100 mg/kg, z wyłączeniem opakowań określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 4.

2. Wprowadzający opakowania, z wyłączeniem dostawcy materiałów opakowaniowych, jest także obowiązany ograniczać ilość i negatywne oddziaływanie na środowisko substancji stosowanych do wytwarzania opakowań oraz wytwarzanych odpadów opakowaniowych w taki sposób, aby objętość i masa opakowań były ograniczone do niezbędnego minimum wymaganego do spełnienia funkcji opakowania, o których mowa w art. 3 ust. 1, oraz zapewnienia poziomu bezpieczeństwa produktowi, biorąc pod uwagę oczekiwania użytkownika.

3. Wprowadzający opakowania jest obowiązany wprowadzać do obrotu materiały opakowaniowe i opakowania projektowane i wykonane w sposób umożliwiający:

- 1) ich wielokrotne użycie i późniejszy recykling albo
- 2) przynajmniej ich recykling – jeżeli nie jest możliwe ich wielokrotne użycie, albo
- 3) inną niż recykling formę ich odzysku – jeżeli nie jest możliwy ich recykling.

4. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, opakowania, do których nie stosuje się wymagań określonych w ust. 1 pkt 2, kierując się właściwościami fizycznymi i składem chemicznym opakowań, a także ryzykiem powstania zagrożeń dla środowiska lub życia i zdrowia ludzi.

5. Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą uzyskania wiarygodnych i powtarzalnych wyników, określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania sumy zawartości ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego w opakowaniach.

Art. 23. 1. Odpady z opakowań wielokrotnego użytku:

- 1) poddaje się odzyskowi w warunkach pozwalających na spełnienie wymogów bezpieczeństwa i higieny pracy;
 - 2) powinny spełniać wymagania dla opakowań przydatnych do odzysku.
2. Opakowania przydatne do odzysku:
- 1) przez recykling – powinny być wytwarzane w sposób pozwalający na recykling określonego procentu masy materiału zastosowanego do produkcji opakowania zgodnie z odrębnymi przepisami;
 - 2) przez kompostowanie – powinny posiadać zdolność do biodegradacji, o której mowa w pkt 3, niestanowiącą przeszkody w ich selektywnym zbieraniu, procesie kompostowania lub w innych działaniach, którym są one poddawane;
 - 3) przez biodegradację – powinny posiadać zdolność rozkładu fizycznego, chemicznego, termicznego i biologicznego, zapewniającą ostateczny rozkład otrzymanego kompostu na dwutlenek węgla, biomasę i wodę;

- 4) energii – powinny posiadać minimalną wartość opałową dolną, pozwalającą na optymalizację odzyskiwania energii.

Art. 24. 1. Wymagania, o których mowa w art. 22 ust. 1 – 3 i art. 23, uważa się za spełnione w przypadku zgodności opakowań z normami zharmonizowanymi w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2010 r. Nr 138, poz. 935 oraz z 2011 r. Nr 102, poz. 586 i Nr 227, poz. 1367).

2. Oceny zgodności opakowań z normami zharmonizowanymi dokonuje się na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w ust. 1.

Art. 25. Przedsiębiorca dokonujący wewnątrzwspólnotowej dostawy produktów w opakowaniach oraz wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany stosować opakowania spełniające wymagania, o których mowa w art. 22.

Art. 26. 1. Przedsiębiorca wprowadzający produkty w opakowaniach, wytwarzający opakowania, importujący opakowania oraz dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia opakowań może umieszczać na opakowaniach oznakowania wskazujące na:

- 1) rodzaj materiałów wykorzystanych do wytworzenia opakowania;
- 2) możliwość wielokrotnego użycia opakowania, w przypadku opakowań wielokrotnego użytku;
- 3) przydatność opakowania do recyklingu, w przypadku opakowań przydatnych do recyklingu.

2. Oznakowanie umieszcza się na opakowaniu lub na naklejonej na nim etykiecie, a jeżeli rozmiary opakowania na to nie pozwalają – na dołączonej do opakowania ulotce informacyjnej, w sposób, który nie stanowi przeszkody dla recyklingu odpadów opakowaniowych.

3. Oznakowanie powinno być wyraźne, widoczne, czytelne i trwałe również po otwarciu opakowania.

4. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory oznakowania opakowań, kierując się potrzebą zapewnienia prawidłowego postępowania z odpadami opakowaniowymi.

Rozdział 4

Gospodarka odpadami opakowaniowymi

Art. 27. Działalność gospodarcza wykonywana przez przedsiębiorcę:

- 1) prowadzącego recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych,
 - 2) eksportującego odpady opakowaniowe,
 - 3) dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych
- jest działalnością regulowaną i podlega wpisowi do rejestru.

Art. 28. 1. Przedsiębiorca prowadzący recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych jest obowiązany spełniać następujące warunki:

- 1) spełniać wymagania określone dla prowadzonej działalności w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, w tym posiadać wymagane dla niej decyzje w zakresie gospodarowania odpadami;
- 2) wystawiać, odpowiednio do zakresu wykonywanej działalności gospodarczej, dokumenty DPR i dokumenty DPO.

2. Przedsiębiorca eksportujący odpady opakowaniowe oraz przedsiębiorca dokonujący wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych są obowiązani spełniać warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz wystawiać, odpowiednio do zakresu wykonywanej działalności gospodarczej, dokumenty EDPR i dokumenty EDPO.

Art. 29. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany zapewniać odzysk, w tym recykling, odpadów opakowaniowych takiego samego rodzaju jak odpady opakowaniowe powstałe z wprowadzonych przez niego do obrotu produktów w opakowaniach, z tym że w przypadku środków niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin w opakowaniach, jest on obowiązany zapewniać odzysk, w tym recykling, odpadów opakowaniowych takiego samego rodzaju, zgodnie z klasyfikacją określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, jak odpady opakowaniowe powstałe z wprowadzonych przez niego do obrotu produktów w opakowaniach.

2. Wprowadzający produkty w opakowaniach wykonuje obowiązek, o którym mowa w ust. 1, samodzielnie albo za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań, której zlecił jego wykonanie.

3. Wprowadzający produkty w opakowaniach może wykonywać obowiązek, o którym mowa w ust. 1, samodzielnie, jeżeli poddaje odzyskowi, w tym recyklingowi:

- 1) wyłącznie odpady opakowaniowe wytworzone przez siebie lub
- 2) odpady opakowaniowe zebrane od innych posiadaczy odpadów, takiego samego rodzaju i w takiej samej masie jak odpady opakowaniowe powstałe z wprowadzonych przez niego do obrotu produktów w opakowaniach.

4. Organizacja odzysku opakowań przejmuje obowiązek wprowadzającego produkty w opakowaniach na podstawie zawartej z nim w formie pisemnej pod rygorem nieważności umowy, w odniesieniu do całej masy opakowań jednego lub kilku rodzajów, jakie wprowadzający produkty w opakowaniach wprowadził do obrotu w danym roku kalendarzowym.

5. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany przekazać organizacji odzysku opakowań wszelkie niezbędne dane do realizacji przejętego przez nią od niego obowiązku, w tym informacje o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym produktach w opakowaniach.

6. W przypadku nieprzekazania organizacji odzysku opakowań danych, o których mowa w ust. 5, wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany do wniesienia opłaty produktowej obliczonej w odniesieniu do produktów w opakowaniach, jakie wprowadził do obrotu w danym roku kalendarzowym bez poinformowania organizacji odzysku opakowań.

7. W przypadku otwarcia likwidacji albo ogłoszenia upadłości organizacji odzysku opakowań, przejęty przez nią obowiązek ponownie staje się, z dniem otwarcia likwidacji albo ogłoszenia upadłości, obowiązkiem wprowadzającego produkty w opakowaniach, od którego został on przejęty, w odniesieniu do masy opakowań wprowadzonych przez niego do obrotu od dnia 1 stycznia roku kalendarzowego, w którym nastąpiło otwarcie likwidacji lub ogłoszenie upadłości organizacji odzysku opakowań.

8. Wprowadzający produkty w opakowaniach oraz organizacja odzysku opakowań mogą zlecić wykonanie poszczególnych czynności w zakresie gospodarowania odpadami opakowaniowymi posiadaczowi odpadów.

9. Wprowadzający produkty w opakowaniach oraz organizacja odzysku opakowań są obowiązani przechowywać umowy, o których mowa w ust. 4, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym umowa przestała obowiązywać.

Art. 30. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany do dnia 31 grudnia 2014 r. oraz w latach następnych osiągnąć docelowy poziom odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych co najmniej w wysokości określonej w załączniku nr 1 do ustawy.

2. Poziom odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy odpadów opakowaniowych poddanych odpowiednio odzyskowi lub recyklingowi w tym roku oraz masy wprowadzonych do obrotu opakowań w poprzednim roku kalendarzowym.

3. Wprowadzający produkty w opakowaniach, który rozpoczyna działalność gospodarczą w danym roku kalendarzowym, oblicza poziom odzysku

i recyklingu odpadów opakowaniowych za ten rok w stosunku do masy wprowadzonych przez siebie do obrotu opakowań w tym roku.

4. Organizacja odzysku opakowań jest obowiązana uwzględnić do dnia 31 grudnia 2020 r. oraz w latach następnych w osiągniętym poziomie łącznego odzysku i recyklingu docelowo co najmniej 50% odpadów opakowaniowych pochodzących z odpadów komunalnych.

5. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, roczne poziomy odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych w poszczególnych latach do końca 2014 r., kierując się potrzebą rozwoju krajowego systemu odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych, zwiększenia jego efektywności, działaniem na rzecz konkurencyjności polskiej gospodarki oraz koniecznością realizacji zobowiązań międzynarodowych.

6. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, roczne poziomy odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych pochodzących z odpadów komunalnych, które organizacja odzysku opakowań jest obowiązana uwzględniać do końca 2020 r. w osiągniętych poziomach łącznego odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych, biorąc pod uwagę potrzebę stopniowego tworzenia krajowego systemu selektywnego zbierania odpadów komunalnych, zwiększenia jego efektywności oraz konieczność realizacji zobowiązań międzynarodowych.

Art. 31. 1. Przy obliczaniu osiągniętych poziomów:

- 1) odzysku odpadów opakowaniowych – do odzysku zalicza się procesy odzysku R1 – R9,
 - 2) recyklingu odpadów opakowaniowych – do recyklingu zalicza się procesy odzysku R2 – R9
- wymienione w załączniku nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

2. Do osiągniętego poziomu odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych zalicza się wyłącznie odzysk i recykling odpadów opakowaniowych zebranych na terytorium kraju.

3. Do osiągniętego poziomu recyklingu odpadów opakowaniowych z tworzywa sztucznego zalicza się wyłącznie recykling, w wyniku którego otrzymuje się produkt wykonany z tworzywa sztucznego.

4. W przypadku wprowadzenia do obrotu produktu w opakowaniu wielomateriałowym, całą masę tego opakowania uwzględnia się w masie opakowań, których rodzaje określono w załączniku nr 1 do ustawy, według rodzaju materiału, którego zawartość w masie opakowania wielomateriałowego jest największa.

Art. 32. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany prowadzić ewidencję w formie pisemnej albo w systemie teleinformatycznym w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, obejmującą informacje o masie opakowań, w których wprowadził do obrotu produkty w danym roku kalendarzowym.

2. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany przechowywać informacje zawarte w ewidencji przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego informacje dotyczą.

Art. 33. 1. Masę opakowań wprowadzonych do obrotu wraz z produktami ustala się w oparciu o ewidencję, o której mowa w art. 32 ust. 1.

2. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach nie prowadzi ewidencji, o której mowa w art. 32 ust. 1, albo prowadzi ją nierzetelnie, informacje o masie opakowań, w których wprowadził do obrotu produkty, marszałek województwa lub wojewódzki inspektor ochrony środowiska ustalają na podstawie wszelkich dostępnych informacji, a w razie ich braku szacunkowo.

3. Masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi lub innemu niż recykling procesowi odzysku oraz zastosowany proces odzysku i recyklingu ustala się, odpowiednio, w oparciu o dokument DPR albo dokument DPO.

4. Dokumenty, o których mowa w ust. 3, są wystawiane przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych na wniosek wprowadzającego produkty w opakowaniach lub organizacji odzysku opakowań.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, należy złożyć nie później niż w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku.

6. Przedsiębiorca prowadzący recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych wystawia dokumenty, o których mowa w ust. 3, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku o ich wystawienie.

7. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach lub organizacja odzysku opakowań zleca posiadaczowi odpadów przekazanie odpadów opakowaniowych do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku, wniosek, o którym mowa w ust. 4, składa w ich imieniu posiadacz odpadów.

8. Przedsiębiorca prowadzący recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych wystawia dokumenty, o których mowa w ust. 3, w trzech egzemplarzach, z czego jeden egzemplarz jest przeznaczony dla wystawiającego dokument przedsiębiorcy, drugi egzemplarz dla przekazującego odpady opakowaniowe do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku, natomiast trzeci egzemplarz dla marszałka województwa.

9. Przedsiębiorca prowadzący recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych jest obowiązany przekazać marszałkowi województwa jeden egzemplarz dokumentów, o których mowa w ust. 3, w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym dokumenty zostały wystawione.

10. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach, w ramach wykonywanej działalności gospodarczej, dokonuje recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku odpadów opakowaniowych, masę odpadów opakowaniowych poddanych przez niego recyklingowi lub innemu niż recykling procesowi odzysku oraz sposób ich odzysku i recyklingu ustala się w oparciu o prowadzoną przez niego ilościową i jakościową ewidencję odpadów, o której mowa w art. 36 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

11. Wprowadzający produkty w opakowaniach oraz organizacja odzysku opakowań są obowiązani przechowywać dokumenty, o których mowa w ust. 3, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dokumenty dotyczą.

12. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory dokumentów, o których mowa w ust. 3, kierując się potrzebą ich ujednoczenia.

Art. 34. 1. Masę odpadów opakowaniowych będących przedmiotem eksportu odpadów opakowaniowych oraz wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych ustala się, odpowiednio, w oparciu o dokument EDPR albo dokument EDPO.

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, są wystawiane przez przedsiębiorcę:

- 1) eksportującego odpady opakowaniowe,
- 2) dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych
– na wniosek wprowadzającego produkty w opakowaniach lub organizacji odzysku opakowań.

3. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, są wystawiane na podstawie dokumentu celnego potwierdzającego wprowadzenie odpadów opakowaniowych poza obszar celny Unii Europejskiej albo faktury potwierdzającej wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, należy złożyć nie później niż w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane, odpowiednio, do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych.

5. Przedsiębiorca wystawia dokumenty, o których mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku o ich wystawienie, dołączając do nich uwierzytelnione kopie dokumentów celnych albo faktur na podstawie, których były one wystawione.

6. Przedsiębiorca eksportujący odpady opakowaniowe dołącza do dokumentów, o których mowa w ust. 1, oświadczenie, że odpady opakowaniowe zostaną poddane recyklingowi lub innemu niż recykling procesowi odzysku w instalacjach spełniających co najmniej wymagania, jakie spełniają instalacje eksploatowane na terytorium kraju.

7. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach lub organizacja odzysku opakowań zleca posiadaczowi odpadów przekazanie odpadów opakowaniowych do eksportu odpadów opakowaniowych lub wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, wniosek o wydanie dokumentów, o których mowa w ust. 1, składa w ich imieniu posiadacz odpadów.

8. Przedsiębiorca wystawia dokumenty, o których mowa w ust. 1, w trzech egzemplarzach, z czego jeden egzemplarz jest przeznaczony dla wystawiającego dokument przedsiębiorcy, drugi egzemplarz dla przekazującego odpady opakowaniowe do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, natomiast trzeci egzemplarz dla marszałka województwa.

9. Przedsiębiorca jest obowiązany przekazać marszałkowi województwa jeden egzemplarz dokumentów, o których mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym dokumenty zostały wystawione.

10. Wprowadzający produkty w opakowaniach oraz organizacja odzysku opakowań są obowiązani przechowywać dokumenty, o których mowa w ust. 1, oraz dokumenty celne i faktury, o których mowa w ust. 3, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dokumenty dotyczą.

11. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory dokumentów, o których mowa w ust. 1, kierując się potrzebą ich ujednolicenia.

Art. 35. 1. Minister właściwy do spraw środowiska może zawierać porozumienia z przedsiębiorcami wprowadzającymi:

- 1) produkty w opakowaniach wielomateriałowych,
 - 2) środki niebezpieczne w opakowaniach
 - w zakresie utworzenia i utrzymania systemu zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań wielomateriałowych lub z opakowań po środkach niebezpiecznych.
2. Porozumienie powinno w szczególności określać:

- 1) cele i termin realizacji porozumienia, w tym przewidziane do osiągnięcia poziomy odzysku i recyklingu;
- 2) podmioty uprawnione do kontroli realizacji porozumienia oraz sposób tej kontroli;
- 3) przypadki, w których:
 - a) następuje wykluczenie przedsiębiorcy z porozumienia,
 - b) porozumienie ulega rozwiązaniu.

3. Przedsiębiorcy, o których mowa w ust. 1, mogą, na równych zasadach, zawierać porozumienia oraz przystępować do już zawartych porozumień.

4. Minister właściwy do spraw środowiska zamieszcza porozumienia w Biuletynie Informacji Publicznej obsługującego go urzędu.

5. W czasie obowiązywania porozumienia do przedsiębiorców będących jego stronami nie stosuje się przepisów art. 29 ust. 1, w zakresie opakowań środków niebezpiecznych, oraz art. 31 ust. 4, w zakresie opakowań wielomateriałowych.

6. W przypadku gdy cele określone w porozumieniu nie zostaną osiągnięte w terminie, przedsiębiorcy będący jego stronami są obowiązani do wniesienia opłaty produktowej, obliczonej zgodnie z art. 44, w odniesieniu do wprowadzonych przez siebie do obrotu opakowań, za każdy rok kalendarzowy, w którym cele te nie zostały osiągnięte.

Art. 36. Przedsiębiorcy:

- 1) wprowadzający produkty w opakowaniach są obowiązani umieszczać na fakturach związanych z obrotem produktami w opakowaniach,
- 2) prowadzący recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych są obowiązani umieszczać na dokumentach DPR oraz dokumentach DPO,
- 3) eksportujący odpady opakowaniowe oraz przedsiębiorcy dokonujący wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych są obowiązani umieszczać na dokumentach EDPR oraz dokumentach EDPO

- nadany im numer rejestrowy, o którym mowa w art. 14 ust. 1.

Rozdział 5

Organizacja odzysku opakowań

Art. 37. Działalność gospodarcza wykonywana przez organizację odzysku opakowań jest działalnością regulowaną i podlega wpisowi do rejestru.

Art. 38. Organizacja odzysku opakowań jest obowiązana spełniać następujące warunki:

- 1) wykonywać działalność gospodarczą w formie spółki akcyjnej;
- 2) wykonywać wyłącznie działalność gospodarczą związaną z organizowaniem, zarządzaniem lub prowadzeniem przedsięwzięć związanych z odzyskiem, w tym recyklingiem odpadów, oraz finansowaniem publicznych kampanii edukacyjnych;
- 3) zawierać w swej nazwie oznaczenie „organizacja odzysku opakowań”;
- 4) posiadać wymagany przepisami ustawy kapitał zakładowy.

Art. 39. 1. Organizacja odzysku opakowań może także działać jako organizacja, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 90, poz. 607, z 2009 r. Nr 79, poz. 666 i Nr 215, poz. 1664 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622).

2. Do używania oznaczenia, o którym mowa w art. 38 pkt 3, jest uprawniona wyłącznie organizacja odzysku opakowań działająca na zasadach określonych w przepisach ustawy.

Art. 40. 1. Kapitał zakładowy organizacji odzysku opakowań wynosi co najmniej 1 000 000 zł.

2. Kapitał zakładowy organizacji odzysku opakowań pokrywa się w całości wkładem pieniężnym i wpłaca w całości przed jej wpisem do rejestru.
3. Kapitał zakładowy organizacji odzysku opakowań nie może pochodzić z pożyczki lub kredytu ani być obciążony w jakikolwiek sposób.
4. Organizacja odzysku opakowań jest obowiązana:
 - 1) utrzymywać kapitał własny w wysokości co najmniej minimalnego kapitału zakładowego, określonej w ust. 1, zdeponowany na odrębnym rachunku bankowym, albo
 - 2) posiadać gwarancję bankową lub gwarancję ubezpieczeniową, której gwarantem jest instytucja finansowa upoważniona do gwarantowania długu celnego, w wysokości co najmniej minimalnego kapitału zakładowego, określonej w ust. 1.
5. Akcje organizacji odzysku opakowań mogą być wyłącznie akcjami imiennymi i nie mogą być zamienione na akcje na okaziciela.
6. Organizacja odzysku opakowań nie może wydawać akcji uprzywilejowanych.

Art. 41. Organizacja odzysku opakowań jest obowiązana:

- 1) w terminie do dnia 15 marca każdego roku przedstawić marszałkowi województwa za poprzedni rok kalendarzowy zaświadczenie wydane przez bank o utrzymywaniu przez nią na odrębnym rachunku bankowym środków, o których mowa w art. 40 ust. 4 pkt 1, albo dokument potwierdzający wysokość gwarancji bankowej lub gwarancji ubezpieczeniowej, wydany przez gwaranta wskazanego w art. 40 ust. 4 pkt 2;
- 2) przedstawić, na każde żądanie marszałka województwa, w terminie 14 dni od dnia wpływu żądania, zaświadczenie wydane przez bank o aktualnie utrzymywanych przez organizację odzysku opakowań na odrębnym rachunku bankowym środkach, o których mowa w art. 40 ust. 4 pkt 1,

albo dokument potwierdzający wysokość gwarancji, o której mowa w art. 40 ust. 4 pkt 2.

Art. 42. Organizacja odzysku opakowań jest obowiązana:

- 1) przeznaczać na publiczne kampanie edukacyjne co najmniej 5% przychodów uzyskanych z przejęcia obowiązków określonych w art. 29 ust. 1;
- 2) dokumentować przeznaczenie przychodów, o których mowa w pkt 1, na publiczne kampanie edukacyjne.

Art. 43. Organizacja odzysku opakowań jest obowiązana zachować w tajemnicy wszelkie dane przekazane jej przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.

Rozdział 6

Oплата produktowa

Art. 44. 1. Rozliczenie wykonania obowiązku określonego w art. 29 ust. 1 następuje na koniec roku kalendarzowego.

2. Wprowadzający produkty w opakowaniach oraz organizacja odzysku opakowań, którzy nie wykonali obowiązku określonego w art. 29 ust. 1, są obowiązani wnieść opłatę produktową obliczoną oddzielnie w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu:

- 1) recyklingu, w tym recyklingu dla wszystkich opakowań razem;
- 2) odzysku.

3. Podstawę obliczenia opłaty produktowej stanowi masa w kilogramach opakowań danego rodzaju, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty.

4. Sposób obliczania opłaty produktowej określa załącznik nr 2 do ustawy.

Art. 45. 1. Maksymalna stawka opłaty produktowej dla opakowań wynosi 4,50 zł za 1 kg.

2. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe stawki opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań, kierując się negatywnym oddziaływaniem na środowisko odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań, kosztami ich zagospodarowania oraz wzrostem średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem przyjętego w ustawie budżetowej za rok poprzedni oraz biorąc pod uwagę, że opłata produktowa powinna stanowić zachętę do poddawania odpadów opakowaniowych odzyskowi i recyklingowi.

Art. 46. 1. Opłata produktowa jest obliczana na koniec roku kalendarzowego.

2. Opłata produktowa jest wnoszona na odrębny rachunek bankowy prowadzony przez marszałka województwa do dnia 15 marca roku następującego po roku kalendarzowym, którego opłata dotyczy.

Art. 47. 1. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach oraz organizacja odzysku opakowań, pomimo ciężącego obowiązku, nie wnieśli opłaty produktowej albo wnieśli opłatę niższą od należnej, marszałek województwa ustala, w drodze decyzji, wysokość zaległości z tytułu opłaty produktowej.

2. W przypadku niewykonania decyzji, o której mowa w ust. 1, marszałek województwa ustala, w drodze decyzji, dodatkową opłatę produktową w wysokości odpowiadającej 50% kwoty niewniesionej opłaty produktowej.

3. Termin płatności opłat, o których mowa w ust. 1 i 2, wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca ich wysokość stała się ostateczna.

Art. 48. 1. Marszałek województwa prowadzi odrębny rachunek bankowy w celu gromadzenia i przekazywania wpływów z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej.

2. Wpływy z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej powiększone o przychody z oprocentowania rachunków bankowych i pomniejszone o dochody, o których mowa w ust. 3, marszałek województwa przekazuje w terminie 30 dni po upływie każdego kwartału na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

3. Wpływy z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej w wysokości 5% stanowią dochody budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na koszty egzekucji należności z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej i obsługę administracyjną systemu tych opłat.

Art. 49. 1. Wpływy z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej są gromadzone na rachunku bankowym Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

2. W terminach do dnia 31 maja oraz do dnia 30 listopada roku kalendarzowego następującego po roku, którego opłata produktowa oraz dodatkowa opłata produktowa dotyczy, Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przekazuje 70% zgromadzonych wpływów, o których mowa w ust. 1, wojewódzkim funduszom ochrony środowiska i gospodarki wodnej na zasadach określonych w ust. 4.

3. Wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej, w terminach do dnia 30 czerwca oraz do dnia 15 grudnia, przekazują gminom (związkom gmin) środki, o których mowa w ust. 2, na zasadach określonych w ust. 4.

4. Środki pochodzące z opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej, powiększone o przychody z oprocentowania, są przekazywane wojewódzkim funduszom ochrony środowiska i gospodarki wodnej, a następnie gminom (związkom gmin), proporcjonalnie do ilości odpadów opakowaniowych przekazanych do odzysku i recyklingu, wykazanych w sprawozdaniach, o których mowa w art. 50 ust. 1.

Art. 50. 1. Wójt (burmistrz, prezydent miasta, zarząd związku gmin) jest obowiązany do sporządzenia rocznego sprawozdania zawierającego informacje o:

- 1) rodzaju i ilości odpadów opakowaniowych zebranych przez gminę (związek gmin) lub podmiot działający w ich imieniu;
- 2) rodzaju i ilości odpadów opakowaniowych przekazanych przez gminę (związek gmin) lub podmiot działający w ich imieniu do odzysku i recyklingu;
- 3) wydatkach poniesionych na działania określone w pkt 1 i 2.

2. Wójt (burmistrz, prezydent miasta, zarząd związku gmin) jest obowiązany przechowywać przez 5 lat dokumenty potwierdzające przekazanie odpadów opakowaniowych do odzysku i recyklingu.

3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, wójt (burmistrz, prezydent miasta, zarząd związku gmin) przekazuje, w terminie do dnia 15 lutego roku kalendarzowego następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie, marszałkowi województwa i wojewódzkiemu funduszowi ochrony środowiska i gospodarki wodnej, właściwemu ze względu na siedzibę gminy (związku gmin).

4. Wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej, są obowiązane przekazać ministrowi właściwemu do spraw środowiska oraz Narodowemu Funduszowi Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej zbiorczą informację o rodzaju i ilości odpadów opakowaniowych zebranych przez gminy na terenie danego województwa oraz przekazanych do odzysku i recyklingu, w terminie do dnia 31 marca roku kalendarzowego następującego po roku, którego dotyczy informacja, a w terminach do dnia 15 lipca i 31 grudnia – informację o przekazanych gminom (związkom gmin) środkach pochodzących z opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej.

Art. 51. W sprawach dotyczących opłat produktowych oraz dodatkowych opłat produktowych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.

Rozdział 7

Dystrybucja produktów w opakowaniach

Art. 52. Zakazuje się dystrybucji produktów w opakowaniach wprowadzanych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, który nie jest wpisany do rejestru.

Art. 53. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach, jest obowiązany przekazywać użytkownikom tych produktów informacje o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- 1) dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych,
 - 2) właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
 - 3) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach
- co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży.

Art. 54. 1. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 25 m², który sprzedaje napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, z wyłączeniem opakowań zaliczonych do rodzajów opakowań określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 2, jest obowiązany posiadać w ofercie handlowej produkty należące do tej samej grupy asortymentowej co napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, dostępne w opakowaniach wielokrotnego użytku.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje napojów w opakowaniach jednorazowego użytku, przy sprzedaży których nie stosuje się wymagań określonych w ust. 1, kierując się wymaganiami higieniczno-sanitarnymi dla tych napojów.

Art. 55. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego jest obowiązany do przyjmowania zwracanych i oddawanych na wymianę opakowań

wielokrotnego użytku po produktach w takich opakowaniach, które znajdują się w ofercie handlowej tej jednostki.

Art. 56. Przedsiębiorca wprowadzający produkty w opakowaniach wielokrotnego użytku lub prowadzący jednostkę handlu hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach wielokrotnego użytku, jest obowiązany do odbioru na własny koszt opakowań wielokrotnego użytku od przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego, którym sprzedaje produkty w tych opakowaniach.

Art. 57. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 2000 m² jest obowiązany prowadzić na własny koszt selektywne zbieranie odpadów opakowaniowych po produktach w opakowaniach, które znajdują się w ofercie handlowej tej jednostki, według rodzajów opakowań, z których powstały odpady.

Rozdział 8

Sprawozdawczość w zakresie gospodarki opakowaniami i odpadami opakowaniowymi

Art. 58. 1. Przedsiębiorca:

- 1) wprowadzający opakowania, z wyłączeniem dostawcy materiałów opakowaniowych,
- 2) eksportujący opakowania,
- 3) eksportujący produkty w opakowaniach,
- 4) dokonujący wewnątrzspółnotowej dostawy produktów w opakowaniach

– jest obowiązany sporządzić i złożyć marszałkowi województwa roczne sprawozdanie.

2. Roczne sprawozdanie może być złożone również za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.

3. Roczne sprawozdanie zawiera, odpowiednio do zakresu prowadzonej działalności gospodarczej:

- 1) dane identyfikujące przedsiębiorcę:

- a) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby lub zamieszkania,
 - b) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile go posiada,
 - c) numer REGON, o ile go posiada;
- 2) informacje o przestrzeganiu ograniczeń dotyczących sumy zawartości ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego w opakowaniach;
 - 3) informacje o masie opakowań:
 - a) wytworzonych,
 - b) będących przedmiotem importu opakowań, wewnątrzwspólnotowego nabycia opakowań, eksportu opakowań i wewnątrzwspólnotowej dostawy opakowań – według rodzaju materiałów, z których opakowania zostały wykonane, z wyszczególnieniem opakowań wielokrotnego użytku;
 - 4) informacje o masie produktów w opakowaniach będących przedmiotem eksportu produktów w opakowaniach i wewnątrzwspólnotowej dostawy produktów w opakowaniach – według rodzaju materiałów, z których opakowania zostały wykonane, z wyszczególnieniem opakowań wielokrotnego użytku.

4. Przedsiębiorca może zlecić sporządzenie rocznego sprawozdania organizacji odzysku opakowań.

5. Organizacja odzysku opakowań, o której mowa w ust. 4, sporządza i składa marszałkowi województwa roczne sprawozdanie wraz z wykazem przedsiębiorców, którzy zlecili jej sporządzenie sprawozdania.

6. Przedsiębiorca zlecający sporządzenie rocznego sprawozdania jest obowiązany przekazać organizacji odzysku opakowań wszelkie dane niezbędne do prawidłowego sporządzenia rocznego sprawozdania.

Art. 59. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach, który samodzielnie wykonuje obowiązek określony w art. 29 ust. 1, jest obowiązany sporządzić i złożyć marszałkowi województwa roczne sprawozdanie zawierające:

- 1) dane identyfikujące przedsiębiorcę:
 - a) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby lub zamieszkania,
 - b) numer rejestrowy, o którym mowa w art. 14 ust. 1,
 - c) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile go posiada,
 - d) numer REGON, o ile go posiada;
- 2) informacje o masie opakowań, w których wprowadził do obrotu produkty, z podziałem na poszczególne ich rodzaje;
- 3) informacje o masie poddanych recyklingowi lub innemu niż recykling procesowi odzysku odpadów opakowaniowych, z podziałem na poszczególne ich rodzaje oraz z uwzględnieniem podziału na odpady pochodzące z gospodarstw domowych i z innych źródeł, a także według sposobu ich odzysku i recyklingu;
- 4) informacje o osiągniętych poziomach odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych, z podziałem na poszczególne ich rodzaje;
- 5) informacje o wysokości należnej opłaty produktowej.

2. Wprowadzający produkty w opakowaniach będący przedsiębiorcą, o którym mowa w art. 6 ust. 2, jest obowiązany sporządzić i złożyć marszałkowi województwa roczne sprawozdanie zawierające:

- 1) dane identyfikujące przedsiębiorcę:
 - a) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby lub zamieszkania,
 - b) numer rejestrowy, o którym mowa w art. 14 ust. 1,
 - c) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile go posiada,
 - d) numer REGON, o ile go posiada;

- 2) informacje o masie opakowań, w których wprowadził do obrotu produkty, z podziałem na poszczególne ich rodzaje.
3. W przypadku gdy obowiązek określony w art. 29 ust. 1 wykonuje organizacja odzysku opakowań, roczne sprawozdanie sporządza i składa marszałkowi województwa organizacja odzysku opakowań.
4. Sporządzane przez organizację odzysku opakowań roczne sprawozdanie zawiera dane identyfikujące organizację odzysku opakowań, informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2 – 5, a także:
 - 1) wykaz przedsiębiorców, od których organizacja odzysku opakowań przejęła obowiązek określony w art. 29 ust. 1;
 - 2) informacje o przeprowadzonych przez organizację odzysku opakowań publicznych kampaniach edukacyjnych wraz ze wskazaniem poniesionych na ten cel kosztów;
 - 3) wykaz posiadaczy odpadów, którym organizacja odzysku opakowań zleciła w roku kalendarzowym, którego dotyczy sprawozdanie, wykonanie czynności określonych w art. 29 ust. 8, obejmujący:
 - a) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby lub zamieszkania posiadacza odpadów,
 - b) numer identyfikacji podatkowej (NIP) posiadacza odpadów, o ile go posiada,
 - c) numer REGON posiadacza odpadów, o ile go posiada,
 - d) określenie czynności, które zostały zlecone posiadaczowi odpadów w zakresie gospodarowania odpadami opakowaniowymi,
 - e) określenie rodzajów odpadów opakowaniowych, w odniesieniu do których posiadaczowi odpadów zostało zlecone wykonanie czynności w zakresie gospodarowania odpadami opakowaniowymi,
 - f) określenie okresu, na który zawarto umowę zlecającą posiadaczowi odpadów wykonanie czynności w zakresie gospodarowania odpadami opakowaniowymi.

5. W przypadku otwarcia likwidacji lub ogłoszenia upadłości organizacji odzysku opakowań, wprowadzający produkty w opakowaniach, wykonujący obowiązek określony w art. 29 ust. 1 za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań, jest obowiązany złożyć marszałkowi województwa roczne sprawozdanie za okres od dnia 1 stycznia roku kalendarzowego, w którym nastąpiło otwarcie likwidacji lub ogłoszenie upadłości organizacji odzysku opakowań do końca tego roku albo do dnia przejęcia obowiązku przez inną organizację odzysku opakowań.

6. Przepis art. 58 ust. 2 stosuje się odpowiednio do sprawozdań rocznych, o których mowa w ust. 1 – 3 i 5.

Art. 60. Wprowadzający produkty w opakowaniach, wykonujący obowiązek określony w art. 29 ust. 1 za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań, który nie przekazał organizacji odzysku opakowań informacji o wszystkich wprowadzonych przez siebie w danym roku kalendarzowym do obrotu produktach w opakowaniach, jest obowiązany sporządzić i złożyć marszałkowi województwa sprawozdanie zawierające informacje określone w art. 59 ust. 1, w zakresie tych produktów w opakowaniach. Przepis art. 58 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 61. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres i wzory sprawozdań, o których mowa w art. 58 – 60, mając na uwadze potrzebę ujednoczenia sprawozdań w zależności od zakresu wykonywanej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej, a także uwzględniając specyfikę małych i średnich przedsiębiorców.

Art. 62. 1. Sprawozdania, o których mowa w art. 58 i art. 59, składa się marszałkowi województwa w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku kalendarzowym, którego dotyczy roczne sprawozdanie.

2. Wprowadzający produkty w opakowaniach, o którym mowa w art. 60, składa sprawozdanie marszałkowi województwa w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku kalendarzowym, w którym nie przekazał organizacji odzysku opakowań informacji o wszystkich wprowadzonych do obrotu produktach w opakowaniach.

3. W przypadku trwałego zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej, przedsiębiorca składa sprawozdania, o których mowa w art. 58 – 60, marszałkowi województwa w terminie 7 dni od dnia trwałego zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej.

Art. 63. Przedsiębiorcy przechowują sprawozdania, o których mowa w art. 58 – 60, oraz dokumenty, w oparciu o które zostały one sporządzone, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego sprawozdania i dokumenty dotyczą.

Rozdział 9

Obowiązki organów administracji publicznej

Art. 64. 1. Marszałek województwa prowadzi zbiór dokumentów przekazywanych mu przez przedsiębiorców na podstawie przepisów ustawy.

2. Zbiór dokumentów, o którym mowa w ust. 1, marszałek województwa prowadzi w systemie teleinformatycznym w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, jeżeli dokumenty zostały przekazane za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.

Art. 65. 1. Marszałek województwa jest obowiązany sporządzić i przekazać Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska roczne sprawozdanie zawierające informacje o:

- 1) przestrzeganiu ograniczeń dotyczących sumy zawartości ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego w opakowaniach,
- 2) masie opakowań wytworzonych, będących przedmiotem importu opakowań, wewnątrzwspólnotowego nabycia opakowań, eksportu opakowań i wewnątrzwspólnotowej dostawy opakowań – według rodzaju materiałów, z których opakowania zostały wykonane, z wyszczególnieniem opakowań wielokrotnego użytku,

- 3) masie produktów w opakowaniach będących przedmiotem eksportu produktów w opakowaniach i wewnątrzwspólnotowej dostawy produktów w opakowaniach – według rodzaju materiałów, z których opakowania zostały wykonane, z wyszczególnieniem opakowań wielokrotnego użytku,
 - 4) masie opakowań, w których wprowadzono do obrotu produkty, z podziałem na poszczególne ich rodzaje,
 - 5) masie poddanych recyklingowi lub innemu niż recykling procesowi odzysku odpadów opakowaniowych, z podziałem na poszczególne ich rodzaje oraz z uwzględnieniem podziału na odpady pochodzące z gospodarstw domowych i z innych źródeł, a także według sposobu ich odzysku i recyklingu,
 - 6) osiągniętych poziomach odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych, z podziałem na poszczególne ich rodzaje,
 - 7) wpływach z opłat produktowych oraz dodatkowych opłat produktowych wraz z odsetkami, z podziałem na poszczególne ich rodzaje
- w terminie do dnia 31 maja roku następującego po roku kalendarzowym, którego dotyczy roczne sprawozdanie.

2. Roczne sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, może być przekazywane za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.

3. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór rocznego sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, mając na uwadze potrzebę jego ujednolicenia.

Art. 66. 1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska jest obowiązany sporządzić i złożyć ministrowi właściwemu do spraw środowiska roczny raport o funkcjonowaniu systemu gospodarki opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz o osiągniętych poziomach odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych, w terminie do dnia 30 sierpnia roku następującego po roku kalendarzowym, którego dotyczy raport.

2. Roczny raport, o którym mowa w ust. 1, może być przekazywany za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.

3. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres i wzór rocznego raportu, o którym mowa w ust. 1, oraz sposób jego przekazania, kierując się koniecznością pozyskania niezbędnych danych do oceny funkcjonowania systemu gospodarki opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

Art. 67. 1. Marszałek województwa sprawuje kontrolę przestrzegania i stosowania przepisów ustawy w zakresie objętym jego właściwością.

2. Marszałek województwa co najmniej raz w roku przeprowadza kontrolę przedsiębiorców:

- 1) prowadzących recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych;
- 2) eksportujących odpady opakowaniowe oraz przedsiębiorców dokonujących wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych.

3. Marszałek województwa może upoważnić do przeprowadzenia kontroli pracowników urzędu marszałkowskiego.

4. Przy wykonywaniu kontroli kontrolujący jest uprawniony do:

- 1) wstępu wraz z rzeczoznawcami i niezbędnym sprzętem, przez całą dobę na teren nieruchomości, obiektu lub ich części, na których jest wykonywana działalność gospodarcza, a w godzinach od 6⁰⁰ do 22⁰⁰ – na pozostały teren;
- 2) przeprowadzania badań lub wykonywania innych niezbędnych czynności kontrolnych, w tym powołania eksperta;
- 3) żądania pisemnych lub ustnych informacji oraz wzywania i przesłuchiwania osób w zakresie niezbędnym do ustalenia stanu faktycznego;
- 4) żądania okazania dokumentów i udostępnienia wszelkich danych mających związek z kontrolą, w tym dokumentów

związanych z prowadzeniem ewidencji operacji gospodarczych oraz ilościowej i jakościowej ewidencji odpadów, o której mowa w art. 36 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, a także dokumentacji technicznej instalacji do przetwarzania odpadów.

5. W przypadku stwierdzenia naruszenia przez kontrolowanego przedsiębiorcę przepisów ustawy lub gdy wystąpi uzasadnione podejrzenie, że takie naruszenie mogło nastąpić, marszałek województwa występuje do innych organów kontroli, w szczególności wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, organów celnych, organów kontroli skarbowej oraz Policji, o podjęcie odpowiednich działań będących w ich kompetencji, przekazując dokumentację sprawy.

6. Marszałek województwa sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska oraz Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 15 lutego każdego roku, informację o wynikach kontroli przeprowadzonych w poprzednim roku kalendarzowym, wraz z wnioskami, w tym planowanymi działaniami zmierzającymi do usunięcia stwierdzonych naruszeń.

Art. 68. Nadzór nad przestrzeganiem przepisów art. 52, art. 53, art. 54 ust. 1 i art. 55 sprawuje Inspekcja Handlowa, działając na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219, z późn. zm.⁷⁾).

Art. 69. Główny Inspektor Ochrony Środowiska pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w odniesieniu do marszałka województwa w sprawach określonych przepisami ustawy.

Rozdział 10

Administracyjne kary pieniężne i przepisy karne

Art. 70. 1. Administracyjnej karze pieniężnej, zwanej dalej „karą pieniężną”, podlega ten, kto:

- 1) nie będąc wpisanym do rejestru:
 - a) wprowadza do obrotu produkty w opakowaniach,
 - b) wystawia dokumenty DPR,

- c) wystawia dokumenty DPO,
 - d) wystawia dokumenty EDPR,
 - e) wystawia dokumenty EDPO;
- 2) wbrew przepisowi art. 22 ust. 1, nie ogranicza ilości i negatywnego oddziaływania na środowisko substancji stosowanych do produkcji opakowań oraz wytwarzanych odpadów opakowaniowych w taki sposób, aby:
- a) opakowania nie zawierały szkodliwych substancji w ilościach stwarzających zagrożenie dla produktu, środowiska lub zdrowia ludzi,
 - b) maksymalna suma zawartości ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego w opakowaniu nie przekraczała 100 mg/kg;
- 3) wbrew przepisowi art. 22 ust. 2, nie ogranicza ilości i negatywnego oddziaływania na środowisko substancji stosowanych do wytwarzania opakowań oraz wytwarzanych odpadów opakowaniowych w taki sposób, aby objętość i masa opakowań były ograniczone do niezbędnego minimum wymaganego do spełnienia funkcji opakowania, o których mowa w art. 3 ust. 1, oraz zapewnienia poziomu bezpieczeństwa produktowi, biorąc pod uwagę oczekiwania użytkownika;
- 4) wbrew przepisowi art. 22 ust. 3, wprowadza do obrotu materiały opakowaniowe i opakowania projektowane i wykonane w sposób uniemożliwiający:
- a) ich wielokrotne użycie i późniejszy recykling albo
 - b) przynajmniej ich recykling – jeżeli nie jest możliwe ich wielokrotne użycie, albo
 - c) inną niż recykling formę ich odzysku – jeżeli nie jest możliwy ich recykling;
- 5) wbrew przepisowi art. 29 ust. 5, nie przekazuje organizacji odzysku opakowań, z którą zawarł umowę, wszelkich

niezbędnych danych pozwalających na realizację przejętych przez nią obowiązków, w tym informacji o wszystkich wprowadzonych w danym roku kalendarzowym do obrotu produktach w opakowaniach;

- 6) wbrew przepisowi art. 32 ust. 1, nie prowadzi ewidencji obejmującej informacje o masie opakowań, w których wprowadził do obrotu produkty w danym roku kalendarzowym;
- 7) wbrew przepisom art. 33 ust. 4 i art. 34 ust. 2, nie wystawia wprowadzającemu produkty w opakowaniach lub organizacji odzysku opakowań:
 - a) dokumentu DPR,
 - b) dokumentu DPO,
 - c) dokumentu EDPR,
 - d) dokumentu EDPO– albo wystawia dokumenty nierzetelnie;
- 8) wbrew przepisom art. 33 ust. 9 i art. 34 ust. 9, nie przekazuje marszałkowi województwa egzemplarza:
 - a) dokumentu DPR,
 - b) dokumentu DPO,
 - c) dokumentu EDPR,
 - d) dokumentu EDPO;
- 9) wbrew przepisowi art. 36, nie umieszcza numeru rejestrowego, o którym mowa w art. 14 ust. 1, na fakturach związanych z obrotem produktami w opakowaniach, dokumencie DPR, dokumencie DPO, dokumencie EDPR, dokumencie EDPO;
- 10) wbrew przepisowi art. 52, prowadzi dystrybucję produktów w opakowaniach wprowadzanych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, który nie jest wpisany do rejestru;

- 11) wbrew przepisowi art. 53, prowadząc jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego sprzedaje produkty w opakowaniach, nie przekazując użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:
 - a) dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych,
 - b) właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
 - c) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach
 - co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży;
- 12) wbrew przepisowi art. 55, prowadząc jednostkę handlu detalicznego, nie przyjmuje zwracanych i oddawanych na wymianę opakowań wielokrotnego użytku po produktach będących w ofercie handlowej tej jednostki;
- 13) wbrew przepisowi art. 57, prowadząc jednostkę handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 2000 m², nie prowadzi na własny koszt selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych po produktach w opakowaniach, które znajdują się w ofercie handlowej tej jednostki, według rodzajów opakowań, z których powstały odpady;
- 14) nie składa:
 - a) rocznego sprawozdania, o którym mowa w art. 58,
 - b) rocznego sprawozdania, o którym mowa w art. 59,
 - c) sprawozdania, o którym mowa w art. 60
 - albo składa je nierzetelnie.

2. Karze pieniężnej podlega także organizacja odzysku opakowań, która, wbrew przepisowi art. 42 pkt 1, nie przekazuje na publiczne kampanie edukacyjne co najmniej 5% przychodów uzyskanych z przejęcia obowiązków określonych w art. 29 ust. 1.

Art. 71. Kary pieniężne wynoszą:

- 1) w przypadkach, o których mowa w art. 70 ust. 1 pkt 1, 5 – 9 oraz 11 i 12 – od 5 000 zł do 500 000 zł;
- 2) w przypadkach, o którym mowa w art. 70 ust. 1 pkt 2 – 4 – od 5 000 zł do 30 000 zł;
- 3) w przypadku, o którym mowa w art. 70 ust. 1 pkt 10 – od 5 000 zł do 20 000 zł;
- 4) w przypadkach, o których mowa w art. 70 ust. 1 pkt 13 i ust. 2 – od 10 000 zł do 500 000 zł;
- 5) w przypadkach, o których mowa w art. 70 ust. 1 pkt 14 – od 1 000 zł do 5 000 zł.

Art. 72. 1. Kary pieniężne za czyny, o których mowa w art. 70 ust. 1 pkt 1 – 9, 13 i 14 oraz ust. 2, wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

2. Kary pieniężne za czyny, o których mowa w art. 70 ust. 1 pkt 10 – 12, wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor inspekcji handlowej.

3. Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się zakres naruszenia przepisów ustawy oraz dotychczasową działalność gospodarczą przedsiębiorcy.

4. Należności z tytułu kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

5. W sprawach dotyczących kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz wojewódzkiemu inspektorowi inspekcji handlowej.

Art. 73. 1. Kto osobie uprawnionej do przeprowadzenia kontroli w zakresie przestrzegania i stosowania przepisów ustawy udaremnia lub utrudnia wykonanie czynności, o których mowa w art. 67 ust. 4, podlega karze grzywny.

2. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 11

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 74. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2007 r. Nr 44, poz. 287, z późn. zm.⁸⁾) w art. 2 w ust. 1 w pkt 1 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) przestrzegania przepisów o gospodarce opakowaniami oraz odpadami opakowaniowymi,”.

Art. 75. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.⁹⁾) w art. 23 w ust. 1:

1) pkt 16a otrzymuje brzmienie:

„16a) dodatkowej opłaty produktowej, o której mowa w art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 90, poz. 607, z 2009 r. Nr 79, poz. 666 i Nr 215, poz. 1664, z 2011 r. Nr 106, poz. 622 oraz z ...), z tym że kosztem uzyskania przychodów jest poniesiona opłata produktowa, o której mowa w art. 12 ust. 2 tej ustawy,”;

2) po pkt 16d dodaje się pkt 16e w brzmieniu:

„16e) dodatkowej opłaty produktowej, o której mowa w art. 47 ust. 2 ustawy z dnia ... o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. poz. ...), z tym że kosztem uzyskania przychodów jest poniesiona opłata produktowa, o której mowa w art. 44 ust. 2 tej ustawy,”.

Art. 76. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 74, poz. 397, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 16 w ust. 1:

1) pkt 19a otrzymuje brzmienie:

„19a) dodatkowej opłaty produktowej, o której mowa w art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 90, poz. 607, z 2009 r. Nr 79, poz. 666 i Nr 215, poz. 1664, z 2011 r. Nr 106, poz. 622 oraz z ...), z tym że kosztem uzyskania przychodów jest poniesiona opłata produktowa, o której mowa w art. 12 ust. 2 tej ustawy;”;

2) po pkt 19d dodaje się pkt 19e w brzmieniu:

„19e) dodatkowej opłaty produktowej, o której mowa w art. 47 ust. 2 ustawy z dnia ... o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. poz. ...), z tym że kosztem uzyskania przychodów jest poniesiona opłata produktowa, o której mowa w art. 44 ust. 2 tej ustawy;”.

Art. 77. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 401 w ust. 7:

a) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) wpływy z opłat produktowych pobieranych na podstawie przepisów o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej;”;

b) po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) wpływy z opłat produktowych, o których mowa w art. 44 ust. 2 i art. 47 ust. 2 ustawy z dnia ... o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. poz. ...);”;

2) w art. 401c w ust. 9:

a) w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) edukacji ekologicznej dotyczącej selektywnego zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych oraz publicznych kampanii edukacyjnych, o których mowa w ustawie z dnia ... o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,”

b) pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) finansowanie przedsięwzięć prowadzących do odzysku, recyklingu i unieszkodliwiania odpadów powstałych z opon, edukacji ekologicznej w tym zakresie oraz na finansowanie działań wykonywanych przez gminy (związki gmin) w zakresie selektywnego zbierania odpadów powstałych z opon;

3) finansowanie:

a) zbierania i regeneracji odpadów powstałych z olejów smarowych oraz na edukację ekologiczną w tym zakresie,

b) działań wykonywanych przez gminy (związki gmin) w zakresie selektywnego zbierania odpadów powstałych z olejów smarowych;”

Art. 78. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 90, poz. 607, z 2009 r. Nr 79, poz. 666 i Nr 215, poz. 1664 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. 1. Ustawa określa:

1) obowiązki przedsiębiorców wprowadzających na terytorium kraju produkty,

2) zasady postępowania z odpadami powstałymi z produktów,

3) zasady ustalania i pobierania opłaty produktowej

– w celu zapobiegania powstawaniu odpadów powstałych z produktów, ograniczenia ich negatywnego oddziaływania na środowisko oraz zapewnienia wysokiego poziomu odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów.

2. W sprawach dotyczących postępowania z odpadami powstałymi z produktów, nieuregulowanych ustawą, stosuje się przepisy o odpadach.

3. Przepisy ustawy nie naruszają postanowień działu II w tytule I ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.¹²⁾).”;

2) w art. 2:

a) pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) eksporcie produktów – rozumie się przez to wywóz produktów z terytorium kraju na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej;

3) imporcie produktów – rozumie się przez to przywóz produktów z terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej w celu wprowadzenia na terytorium kraju;”

b) uchyla się pkt 3a,

c) uchyla się pkt 5 i 6,

d) uchyla się pkt 7a,

e) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) opłacie produktowej – rozumie się przez to opłatę obliczaną i wpłacaną w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu odzysku i recyklingu;”

- f) pkt 9b otrzymuje brzmienie:
- „9b) przedsiębiorcy – rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.¹³⁾), dokonującego importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów, w tym na potrzeby własne, oraz wytwórcę wprowadzającego produkty na terytorium kraju;”
- g) po pkt 9b dodaje się pkt 9c w brzmieniu:
- „9c) produktach – rozumie się przez to produkty zaliczone do rodzaju produktów wymienionych w załączniku nr 4a do ustawy, w tym te z nich, które stanowią część składową lub przynależność produktów stanowiących przedmiot importu produktów lub wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów;”
- h) pkt 11e i 11f otrzymują brzmienie:
- „11e) wewnątrzwspólnotowej dostawie produktów – rozumie się przez to wywóz produktów z terytorium kraju na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 11f) wewnątrzwspólnotowym nabyciu produktów – rozumie się przez to przywóz produktów z terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu wprowadzenia na terytorium kraju;”
- i) uchyla się pkt 11g;
- 3) w art. 3:
- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1. Przedsiębiorca jest obowiązany zapewnić odzysk, a w szczególności recykling, odpadów takiego samego

rodzaju jak odpady powstałe z produktów wprowadzonych przez niego na terytorium kraju.

2. Przedsiębiorca jest obowiązany osiągnąć poziom odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów, co najmniej w wysokości określonej w załączniku nr 4a do ustawy.”,

b) uchyla się ust. 2a,

c) ust. 2b i 3 otrzymują brzmienie:

„2b. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, wprowadzający na terytorium kraju produkty wymienione w załączniku nr 4a w poz. 2, jest obowiązany osiągnąć do dnia 31 grudnia 2020 r. poziom odzysku i recyklingu odpadów powstałych z tych produktów, co najmniej w wysokości określonej w załączniku nr 4a do ustawy.

3. Poziom odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy odpadów powstałych z produktów poddanych odpowiednio odzyskowi lub recyklingowi oraz masy wprowadzonych na rynek produktów, w danym roku.”,

d) ust. 4 – 8 otrzymują brzmienie:

„4. Masę produktów wprowadzanych na rynek ustala się w oparciu o ewidencję prowadzoną zgodnie z art. 11.

5. Wprowadzenie na rynek produktów następuje, z zastrzeżeniem ust. 6, w dacie ich wydania z magazynu w celu ostatecznego wprowadzenia na terytorium kraju.

6. W przypadku importu produktów uważa się, że przedsiębiorca wprowadza na terytorium kraju produkty w dacie ich dopuszczenia do obrotu na terytorium Unii Europejskiej.

- 6a. W przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów uważa się, że przedsiębiorca wprowadza na terytorium kraju produkty w dacie wystawienia faktury potwierdzającej wewnątrzwspólnotowe nabycie produktów.
7. Produkt uważa się za wprowadzony na terytorium kraju tylko raz.
8. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, roczne poziomy odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów wymienionych w poz. 2 w załączniku nr 4a do ustawy, w poszczególnych latach do końca 2020 r., kierując się:
 - 1) potrzebą stopniowego tworzenia krajowego systemu odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów oraz zwiększania jego efektywności;
 - 2) działaniem na rzecz konkurencyjności polskiej gospodarki.”,
- e) w ust. 9 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przy obliczaniu osiągniętych poziomów odzysku przez danego przedsiębiorcę do masy odpadów powstałych z produktów poddanych odzyskowi dodaje się:”,
- f) ust. 9a i 9b otrzymują brzmienie:

„9a. Przy obliczaniu osiągniętych poziomów odzysku dla odpadów powstałych z produktów do odzysku zalicza się procesy R1 – R9 wymienione w załączniku nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2010 r. Nr 185, poz. 1243, z późn. zm.¹⁴⁾).

9b. Przy obliczaniu osiągniętych poziomów recyklingu odpadów powstałych z produktów do recyklingu

zalicza się procesy R2 – R9 wymienione w załączniku nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.”,

g) ust. 11a i 11b otrzymują brzmienie:

„11a. Przy obliczaniu poziomu odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów, do masy wprowadzonych na rynek produktów nie wlicza się produktów, które zostały wywiezione z terytorium kraju w drodze eksportu lub wewnątrzspółnotowej dostawy, dokonanej przez przedsiębiorcę innego niż wytwórca tych produktów, na podstawie dokumentów potwierdzających eksport produktów lub wewnątrzspółnotową dostawę produktów.

11b. Do rzeczywiście osiągniętego poziomu odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów, nie wlicza się importu oraz wewnątrzspółnotowego nabycia odpadów powstałych z produktów, które poddaje się odzyskowi i recyklingowi na terytorium kraju.”;

4) uchyla się art. 3a;

5) w art. 4:

a) uchyla się ust. 1a i 1b,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku otwarcia likwidacji lub ogłoszenia upadłości organizacji, obowiązki ponownie obciążają przedsiębiorcę w odniesieniu do masy produktów wprowadzonych przez niego na terytorium kraju od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu otwarcia likwidacji lub ogłoszenia upadłości. Od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu otwarcia likwidacji lub ogłoszenia upadłości wygasają

umowy, o których mowa w ust. 2, zawarte z tą organizacją.”;

6) w art. 9 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Przedsiębiorca rozpoczynający działalność gospodarczą polegającą na wytwarzaniu, imporcie lub wewnątrzwspólnotowym nabyciu produktów jest obowiązany bez wezwania do złożenia zawiadomienia o tym fakcie marszałkowi województwa, w terminie 30 dni od dnia rozpoczęcia działalności.

2. Za dzień rozpoczęcia działalności, o której mowa w ust. 1, uważa się datę pierwszego wprowadzenia na terytorium kraju lub powstania pierwszego długu celnego dla produktu.”;

7) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1, jest obowiązany do złożenia rocznego sprawozdania, zawierającego informacje o:

- 1) nazwie przedsiębiorcy oraz oznaczeniu jego siedziby i adresie;
- 2) masie wprowadzonych na terytorium kraju produktów, z podziałem na poszczególne ich rodzaje;
- 3) masie poddanych odzyskowi i recyklingowi odpadów powstałych z produktów, z podziałem na poszczególne ich rodzaje;
- 4) osiągniętych poziomach odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów, z podziałem na poszczególne ich rodzaje.

2. Organizacja jest obowiązana do złożenia rocznego sprawozdania, zawierającego informacje o:

- 1) nazwie oraz siedzibie i adresie organizacji;

- 2) wykazie przedsiębiorców, w imieniu których działała;
 - 3) masie wprowadzonych na rynek krajowy przez przedsiębiorców produktów, z podziałem na poszczególne ich rodzaje;
 - 4) masie poddanych odzyskowi i recyklingowi odpadów powstałych z produktów, z podziałem na poszczególne ich rodzaje;
 - 5) osiągniętych poziomach odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów, z podziałem na poszczególne ich rodzaje.
3. Organizacja jest obowiązana do złożenia wykazu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, za rok poprzedni również marszałkom województw, właściwym ze względu na wpis przedsiębiorców, z którymi zawarła umowę, o której mowa w art. 4 ust. 2, w terminie do dnia 15 marca każdego roku.
4. Roczne sprawozdania, o których mowa w ust. 1 i 2, są składane marszałkowi województwa w terminie do dnia 15 marca następnego roku.
5. Rocznych sprawozdań, o których mowa w ust. 1 i 2, nie składa przedsiębiorca i organizacja, sporządzający roczne sprawozdanie, o którym mowa w art. 15.”;
- 8) w art. 11 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Masę odpadów poddanych odzyskowi i recyklingowi ustala się na podstawie dokumentów potwierdzających odrębnie odzysk i odrębnie recykling, które prowadzący odzysk lub recykling jest obowiązany wydać na wniosek przedsiębiorcy lub organizacji, przekazujących odpady do odzysku lub recyklingu, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku.”;

9) art. 11a otrzymuje brzmienie:

„Art. 11a. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1, albo organizacja, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2, którzy wykonali obowiązek, o którym mowa w art. 3, w wielkości przekraczającej wymagany w danym roku poziom odzysku lub recyklingu, mogą rozliczyć masę odpadów powstałych z produktów, przekraczającą wymagany poziom odzysku lub recyklingu, w następnym roku kalendarzowym.”;

10) w art. 12:

a) ust. 2a i 3 otrzymują brzmienie:

„2a. Do ponoszenia opłaty produktowej jest również obowiązany przedsiębiorca, który nie wykonuje obowiązku zapewnienia odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów w sposób określony w art. 4 ust. 1.

3. Opłatę produktową oblicza się jako iloczyn stawki opłaty i różnicy między wymaganym a osiągniętym poziomem odzysku (recyklingu) przeliczonej na wielkość wyrażoną w masie produktów.”;

b) uchyla się ust. 3a,

c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Opłatę produktową oblicza się oddzielnie dla każdego rodzaju produktu.

5. Nie wnosi się opłaty produktowej, której łączna roczna wysokość dla wszystkich produktów nie przekracza 100 zł.”;

11) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. Podstawę obliczenia opłaty produktowej stanowi masa produktów w kilogramach.”;

12) w art. 14:

a) w ust. 1:

- uchyla się pkt 1,
- uchyla się pkt 4,
- uchyla się pkt 6,
- dodaje się pkt 8 – 10 w brzmieniu:

„8) dla produktów wymienionych w poz. 1 i 2 w załączniku nr 4a do ustawy – 2,57 zł za 1 kg;

9) dla produktów wymienionych w poz. 3 i 4 w załączniku nr 4a do ustawy – 5,50 zł za 1 kg;

10) dla produktów wymienionych w poz. 5 w załączniku nr 4a do ustawy – 10,26 zł za 1 kg.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe stawki opłat produktowych dla poszczególnych produktów, o których mowa w ust. 1, kierując się negatywnym oddziaływaniem na środowisko odpadów powstałych z produktów, kosztami ich zagospodarowania lub wzrostem średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem przyjętego w ustawie budżetowej za rok poprzedni.”;

13) w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorca i organizacja, o których mowa w art. 12 ust. 2 i 2a, są obowiązani do złożenia marszałkowi województwa rocznego sprawozdania o wysokości należnej opłaty produktowej zawierającego informacje o:

- 1) wysokości należnej opłaty produktowej, z podziałem na poszczególne rodzaje produktów i określeniem ich masy,

- 2) masie wprowadzonych na rynek krajowy przez przedsiębiorców produktów, z podziałem na poszczególne ich rodzaje,
 - 3) masie poddanych odzyskowi i recyklingowi odpadów powstałych z produktów, z podziałem na poszczególne ich rodzaje,
 - 4) osiągniętych poziomach odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów, z podziałem na poszczególne ich rodzaje
 - w terminie do dnia 15 marca roku kalendarzowego następującego po roku, którego opłata dotyczy.”;
- 14) uchyla się art. 18;
- 15) art. 19 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 19. Do opłat produktowych w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749 i 848), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.”;
- 16) w art. 24 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Marszałek województwa jest obowiązany do przesyłania ministrowi właściwemu do spraw środowiska oraz Narodowemu Funduszowi sprawozdania zawierającego informację o:
- 1) wielkościach wprowadzonych na rynek krajowy produktów, z podziałem na poszczególne rodzaje produktów, z wyszczególnieniem ich masy,
 - 2) osiągniętych wielkościach odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów, z podziałem na poszczególne ich rodzaje,
 - 3) wpływach z opłat produktowych wraz z odsetkami, z podziałem na poszczególne rodzaje produktów

– w terminie do dnia 30 kwietnia roku kalendarzowego następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.”;

17) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. Przez marszałka województwa oraz urząd marszałkowski rozumie się marszałka województwa lub urząd marszałkowski właściwy ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania przedsiębiorcy lub organizacji, a w przypadku braku siedziby albo miejsca zamieszkania na terytorium kraju – Marszałka Województwa Mazowieckiego lub Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego.”;

18) uchyla się art. 29;

19) art. 32 i art. 33 otrzymują brzmienie:

„Art. 32. Wpływy z tytułu opłaty produktowej od wprowadzenia na rynek krajowy produktów wymienionych w poz. 3 – 5 w załączniku nr 4a do ustawy są gromadzone na rachunku bankowym Narodowego Funduszu.

Art. 33. Wpływy z tytułu opłaty produktowej od wprowadzenia na rynek krajowy produktów wymienionych w poz. 1 i 2 w załączniku nr 4a do ustawy są gromadzone na rachunku bankowym Narodowego Funduszu.”;

20) uchyla się art. 35;

21) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. Kto:

1) wbrew przepisom art. 9 ust. 1, 3 i 5, nie składa zawiadomienia o rozpoczęciu lub likwidacji działalności polegającej na wytwarzaniu, imporcie lub wewnątrz-wspólnotowym nabyciu produktów marszałkowi województwa, nie zawiadamia o zmianach w tej działalności albo składa nierzetelne zawiadomienie,

- 2) wbrew przepisom art. 10 i 15, nie składa sprawozdania albo składa nierzetelne sprawozdanie
– podlega karze grzywny.”;
- 22) uchyla się załącznik nr 1 do ustawy;
- 23) uchyla się załączniki nr 3 i 4 do ustawy;
- 24) załącznik nr 4a do ustawy otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 3 do niniejszej ustawy;
- 25) uchyla się załącznik nr 5 do ustawy.

Rozdział 12

Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 79. Do spraw wszczętych, a niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 80. 1. Do powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy obowiązków wynikających z ustawy zmienianej w art. 78 w zakresie uzyskania wymaganych poziomów odzysku i recyklingu, w tym do obowiązków sprawozdawczych oraz do zobowiązań z tytułu opłaty produktowej należnej za okres do dnia 31 grudnia 2012 r., stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 78 obowiązujące w chwili powstania tych obowiązków, w tym zobowiązań z tytułu opłaty produktowej.

2. Do powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy obowiązków sprawozdawczych wynikających z ustawy, o której mowa w art. 90, stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 90, obowiązujące w chwili powstania tych obowiązków.

3. Wpływy z tytułu opłat produktowych, w tym środki pochodzące z opłat produktowych, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 78 za rok 2012 przekazuje się zgodnie z dotychczasowymi przepisami.

Art. 81. 1. Organizacje odzysku działające na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 78, prowadzące działalność gospodarczą w zakresie opakowań, stają się organizacjami odzysku opakowań w rozumieniu niniejszej ustawy.

2. Organizacje odzysku, o których mowa w ust. 1, są obowiązane dostosować się do wymagań niniejszej ustawy w terminie do dnia 31 grudnia 2013 r.

Art. 82. 1. Umowy zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 4 ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 78 oraz art. 5a ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 90, zachowują ważność przez czas, na który zostały zawarte.

2. Jeżeli organizacje odzysku nie dostosują się do wymogów niniejszej ustawy w terminie określonym w art. 81 ust. 2, zawarte przez nie umowy, o których mowa w ust. 1, w zakresie objętym przepisami niniejszej ustawy, wygasają z dniem 1 stycznia 2014 r.

Art. 83. 1. Do potwierdzenia wykonania odzysku oraz recyklingu odpadów opakowaniowych za rok 2012 i lata poprzednie stosuje się określone w przepisach ustawy zmienianej w art. 78, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, dodatkową ewidencję oraz dokumenty potwierdzające dokonanie odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych.

2. Przedsiębiorcy, w tym organizacje odzysku, są obowiązani do przechowywania dodatkowej ewidencji oraz dokumentów, o których mowa w ust. 1, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dodatkowa ewidencja i dokumenty dotyczą.

Art. 84. 1. Do dnia 31 grudnia 2013 r. przedsiębiorcy rozpoczynający działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania produktów w opakowaniach, importu produktów w opakowaniach lub wewnątrzspółnotowego nabycia produktów w opakowaniach składają marszałkowi województwa zawiadomienie o rozpoczęciu lub likwidacji tej działalności na zasadach i w trybie określonych w art. 9 ustawy zmienianej w art. 78, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Do dnia 31 grudnia 2013 r. przedsiębiorcy, o których mowa w ust. 1, oraz przedsiębiorcy wykonujący przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania produktów w opakowaniach, importu produktów w opakowaniach lub wewnątrzspółnotowego nabycia produktów

w opakowaniach, którzy złożyli marszałkowi województwa zawiadomienie zgodnie z art. 9 ustawy zmienianej w art. 78, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są obowiązani zgłaszać marszałkowi województwa zmiany danych zawartych w dokonanym zawiadomieniu nie później niż do końca miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła zmiana.

3. Do dnia złożenia marszałkowi województwa wniosku o wpis do rejestru organizacja odzysku opakowań składa marszałkowi województwa, w terminie 14 dni po jej zarejestrowaniu w rejestrze sądowym, odpis statutu i wypis z rejestru sądowego lub postanowienie o wpisie do rejestru sądowego oraz w tym samym terminie odpis wszelkich zmian danych w statucie lub rejestrze sądowym.

Art. 85. 1. Przedsiębiorcy, o których mowa w art. 10 ust. 1, są obowiązani uzyskać wpis do rejestru do dnia 30 czerwca 2014 r.

2. Wpis do rejestru wywołuje skutki od dnia 1 lipca 2014 r.

Art. 86. Przedsiębiorcy, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy złożyli marszałkowi województwa zawiadomienie zgodnie z art. 9 ustawy zmienianej w art. 78, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są zwolnieni z obowiązku uiszczenia opłaty rejestrowej, o której mowa w art. 15 ust. 1.

Art. 87. 1. Przedsiębiorcy obowiązani, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, do sporządzania:

1) sprawozdań na podstawie art. 4 ust. 5, art. 10 ust. 1 i 2 oraz art. 15 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 78,

2) sprawozdań na podstawie art. 7 ust. 1 oraz art. 9 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 90

– sporządzają i składają marszałkowi województwa te sprawozdania za rok 2012 zgodnie z dotychczasowymi przepisami.

2. Marszałkowie województw sporządzają i składają ministrowi właściwemu do spraw środowiska oraz Narodowemu Funduszowi Ochrony Środowiska

i Gospodarki Wodnej sprawozdanie, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 78, za rok 2012 zgodnie z dotychczasowymi przepisami.

3. Wójt (burmistrz, prezydent miasta, zarząd związku gmin) sporządza i przekazuje marszałkowi województwa i wojewódzkiemu funduszowi ochrony środowiska i gospodarki wodnej sprawozdanie, o którym mowa w art. 35 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 78, za rok 2012 zgodnie z dotychczasowymi przepisami.

4. Wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska oraz Narodowemu Funduszowi Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej informacje, o których mowa w art. 35 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 78, za rok 2012 zgodnie z dotychczasowymi przepisami.

Art. 88. Do kaucji pobranych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zgodnie z art. 16 ustawy, o której mowa w art. 90, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 89. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 3 ust. 8 i art. 14 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 78, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 8 i art. 14 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 78, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 2) art. 11 ust. 7, art. 15 ust. 2 i art. 24 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 78, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 11 ust. 7, art. 15 ust. 2 i art. 24 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 78,
- 3) art. 5 ust. 2 i 3, art. 6 ust. 5, art. 7 ust. 2 oraz art. 9 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 90, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 22 ust. 4 i 5, art. 26 ust. 4 oraz art. 61 niniejszej ustawy
– jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 90. Traci moc ustawa z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych (Dz. U. Nr 63, poz. 638, z późn. zm.¹⁵⁾).

Art. 91. 1. W latach 2014 – 2023 maksymalny limit wydatków budżetów samorządów województw będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi w:

- 1) 2014 r. – 4 000 tys. zł;
- 2) 2015 r. – 4 000 tys. zł;
- 3) 2016 r. – 4 000 tys. zł;
- 4) 2017 r. – 4 000 tys. zł;
- 5) 2018 r. – 4 000 tys. zł;
- 6) 2019 r. – 4 000 tys. zł;
- 7) 2020 r. – 4 000 tys. zł;
- 8) 2021 r. – 4 000 tys. zł;
- 9) 2022 r. – 4 000 tys. zł;
- 10) 2023 r. – 4 000 tys. zł.

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, wprowadza się mechanizmy korygujące polegające na ograniczeniu wydatków związanych z funkcjonowaniem rejestru.

3. Działania o, których mowa w ust. 2, polegają na wstrzymaniu w danym roku serwisowania (konserwacji) rejestru.

4. Działania, o których mowa w ust. 2, nie mogą stwarzać zagrożenia utraty możliwości realizacji obowiązków Rzeczypospolitej Polskiej wynikających z prawa Unii Europejskiej oraz zagrożenia polegającego na utracie możliwości zbierania danych lub bezpiecznego ich przechowywania.

Art. 92. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r., z wyjątkiem przepisów:

- 1) art. 10 i art. 12 – 21, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2014 r.;

2) art. 11, art. 27, art. 36, art. 37, art. 52, art. 59 ust. 1 pkt 1 lit. b i ust. 2 pkt 1 lit. b oraz art. 70 ust. 1 pkt 1, 9 i 10, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2014 r.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 27 kwietnia 2011 r. – Prawo ochrony środowiska oraz ustawę z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.

²⁾ Niniejsza ustawa:

1) dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia postanowień:

a) dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz. Urz. WE L 365 z 31.12.1994, str. 10, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 13, str. 349),

b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 71);

2) została notyfikowana Komisji Europejskiej w dniu ... pod numerem ... zgodnie z art. 16 dyrektywy, o której mowa w pkt 1 lit. a, oraz § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), wdrażającego postanowienia dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, str. 37, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 203, poz. 1351, z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 117, poz. 678, Nr 138, poz. 809, Nr 152, poz. 897 i Nr 171, poz. 1016 oraz z 2012 r. poz. 951.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 239, poz. 1593, z 2011 r. Nr 85, poz. 459, Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 120, poz. 690, Nr 131, poz. 764, Nr 132, poz. 766, Nr 153, poz. 902, Nr 163, poz. 981, Nr 171, poz. 1016, Nr 199, poz. 1175, Nr 204, poz. 1195 i Nr 232, poz. 1378 oraz z 2012 r. poz. 855.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 33, poz. 286, z 2005 r. Nr 10, poz. 68, Nr 163, poz. 1362 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i 1218 i Nr 208, poz. 1539, z 2007 r. Nr 99, poz. 662 i Nr 136, poz. 958, z 2008 r. Nr 180, poz. 1113, Nr 216, poz. 1368 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 12, poz. 65 i Nr 73, poz. 501, z 2008 r. Nr 127, poz. 817, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 167, poz. 1131 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 112, poz. 654, Nr 185, poz. 1092 i Nr 204, poz. 1195.

-
- 7) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322, Nr 106, poz. 622 i Nr 153, poz. 903.
- 8) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587 i Nr 124, poz. 859, z 2008 r. Nr 138, poz. 865, Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 31, poz. 206, Nr 79, poz. 666 i Nr 130, poz. 1070, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 239, poz. 1592 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322, Nr 122, poz. 695 i Nr 152, poz. 897.
- 9) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 362, 440, 596 i 769.
- 10) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 102, poz. 585, Nr 106, poz. 622, Nr 134, poz. 781, Nr 178, poz. 1059, Nr 205, poz. 1202 i 1203 i Nr 234, poz. 1389 i 1391 oraz z 2012 r. poz. 362, 596, 769 i 1010.
- 11) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 20, poz. 106, Nr 79, poz. 666, Nr 130, poz. 1070 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 28, poz. 145, Nr 40, poz. 227, Nr 76, poz. 489, Nr 119, poz. 804, Nr 152, poz. 1018 i 1019, Nr 182, poz. 1228, Nr 229, poz. 1498 i Nr 249, poz. 1657, z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 63, poz. 322, Nr 94, poz. 551, Nr 99, poz. 569, Nr 122, poz. 695, Nr 129, poz. 734, Nr 152, poz. 897, Nr 178, poz. 1060 i Nr 224, poz. 1341 oraz z 2012 r. poz. 460 i 951.
- 12) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 20, poz. 106, Nr 79, poz. 666, Nr 130, poz. 1070 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 28, poz. 145, Nr 40, poz. 227, Nr 76, poz. 489, Nr 119, poz. 804, Nr 152, poz. 1018 i 1019, Nr 182, poz. 1228, Nr 229, poz. 1498 i Nr 249, poz. 1657, z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 63, poz. 322, Nr 94, poz. 551, Nr 99, poz. 569, Nr 122, poz. 695, Nr 129, poz. 734, Nr 152, poz. 897, Nr 178, poz. 1060 i Nr 224, poz. 1341 oraz z 2012 r. poz. 460 i 951.
- 13) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 239, poz. 1593, z 2011 r. Nr 85, poz. 459, Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 120, poz. 690, Nr 131, poz. 764, Nr 132, poz. 766, Nr 153, poz. 902, Nr 163, poz. 981, Nr 171, poz. 1016, Nr 199, poz. 1175, Nr 204, poz. 1195 i Nr 232, poz. 1378 oraz z 2012 r. poz. 855.
- 14) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 203, poz. 1351, z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 117, poz. 678, Nr 138, poz. 809, Nr 152, poz. 897 i Nr 171, poz. 1016 oraz z 2012 r. poz. 951.
- 15) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 7, poz. 78, z 2004 r. Nr 11, poz. 97 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 175, poz. 1458 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322.

Załączniki
do ustawy
z dnia

Załącznik nr 1

DOCELOWY POZIOM ODZYSKU I RECYKLINGU
ODPADÓW OPAKOWANIOWYCH

Poz.	Odpady opakowaniowe powstałe z: rodzaj opakowań	Poziom w % ¹⁾	
		odzysku	recyklingu
1.	opakowań razem ²⁾	61	56
2.	opakowań z tworzyw sztucznych	–	23,5
3.	opakowań z aluminium	–	51
4.	opakowań ze stali, w tym z blachy stalowej	–	51
5.	opakowań z papieru i tektury	–	61
6.	opakowań ze szkła	–	61
7.	opakowań z drewna	–	16
8.	pozostałe opakowania	–	–

Objaśnienia:

¹⁾ Nie dotyczy opakowań mających bezpośredni kontakt z produktami leczniczymi określonymi w przepisach ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271, z późn. zm.).

²⁾ Dotyczy sumy wszystkich opakowań wymienionych w poz. 2 – 8.

SPOSÓB OBLICZANIA OPŁATY PRODUKTOWEJ

1. Wysokość należnej opłaty produktowej z tytułu niewykonania obowiązku recyklingu odpadów opakowaniowych, powstałych z opakowań wymienionych w poz. 2 – 7 w załączniku nr 1 do ustawy, należy obliczać według wzoru:

$$OP_{rec.} = M \cdot \left(\frac{P_{rec.} - OR}{100\%} \right) \cdot SO$$

gdzie:

- $OP_{rec.}$ – oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł,
- M – oznacza masę w kg opakowań danego rodzaju, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty,
- $P_{rec.}$ – oznacza wymagany poziom recyklingu w %,
- OR – oznacza osiągnięty poziom recyklingu odpadów opakowaniowych obliczony jako iloraz masy faktycznie poddanych recyklingowi i masy wprowadzonych do obrotu opakowań, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty, wyrażony w %,
- SO – oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 45 ust. 2.

Jeżeli $P_{rec.} - OR$ ma wartość ujemną, jako należną opłatę produktową wpisuje się wartość „0”.

2. Wysokość należnej opłaty produktowej z tytułu niewykonania obowiązku odzysku odpadów opakowaniowych, powstałych z opakowań wymienionych w poz. 1 w załączniku nr 1 do ustawy, należy obliczać według wzoru:

$$OP_{odz.} = \frac{(M_1 \times SO_1 + M_2 \times SO_2 + \dots + M_n \times SO_n)}{M_{wałkowita}} \times (P_{odzysku} \times M_{wałkowita} - M_{odzyskana})$$

gdzie:

- $OP_{odz.}$ – oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł,

- M z indeksem liczbowym – oznacza masę w kg opakowań danego rodzaju, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty, przy czym:
- M_1 – dotyczy opakowań z tworzyw sztucznych,
 - M_2 – dotyczy opakowań z aluminium,
 - M_3 – dotyczy opakowań ze stali, w tym z blachy stalowej,
 - M_4 – dotyczy opakowań z papieru i tektury,
 - M_5 – dotyczy opakowań ze szkła gospodarczego,
 - M_6 – dotyczy opakowań z drewna,
 - M_7 – dotyczy pozostałych opakowań,
- SO z indeksem liczbowym – oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 45 ust. 2, przy czym:
- SO_1 – dotyczy opakowań z tworzyw sztucznych,
 - SO_2 – dotyczy opakowań z aluminium,
 - SO_3 – dotyczy opakowań ze stali, w tym z blachy stalowej,
 - SO_4 – dotyczy opakowań z papieru i tektury,
 - SO_5 – dotyczy opakowań ze szkła gospodarczego,
 - SO_6 – dotyczy opakowań z drewna,
 - SO_7 – dotyczy pozostałych opakowań,
- P odzysku – oznacza wymagany w danym roku kalendarzowym poziom odzysku wyrażony ułamkiem dziesiętym,
- M całkowita – oznacza sumę mas w kg wszystkich rodzajów opakowań wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach,
- M odzyskana – oznacza sumę mas w kg wszystkich rodzajów odpadów opakowaniowych poddanych odzyskowi.

3. Wysokość należnej opłaty produktowej z tytułu niewykonania obowiązku recyklingu w odniesieniu do sumy opakowań wymienionych w poz. 1 w załączniku nr 1 do ustawy, należy obliczać według wzoru:

$$OP_{rec.} = \frac{(M_1 \times SO_1 + M_2 \times SO_2 + \dots + M_7 \times SO_7)}{M_{całkowita}} \times (P_{recyklingu} \times M_{całkowita} - M_{poddana\ recyklingowi})$$

gdzie:

- $OP_{rec.}$ – oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł,
- M z indeksem liczbowym – oznacza masę w kg opakowań danego rodzaju, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty, przy czym:
- M_1 – dotyczy opakowań z tworzyw sztucznych,
- M_2 – dotyczy opakowań z aluminium,
- M_3 – dotyczy opakowań ze stali, w tym z blachy stalowej,
- M_4 – dotyczy opakowań z papieru i tektury,
- M_5 – dotyczy opakowań ze szkła gospodarczego,
- M_6 – dotyczy opakowań z drewna,
- M_7 – dotyczy pozostałych opakowań,
- SO z indeksem liczbowym – oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 45 ust. 2, przy czym:
- SO_1 – dotyczy opakowań z tworzyw sztucznych,
- SO_2 – dotyczy opakowań z aluminium,
- SO_3 – dotyczy opakowań ze stali, w tym z blachy stalowej,
- SO_4 – dotyczy opakowań z papieru i tektury,
- SO_5 – dotyczy opakowań ze szkła gospodarczego,
- SO_6 – dotyczy opakowań z drewna,
- SO_7 – dotyczy pozostałych opakowań,
- $P_{recyklingu}$ – wyrażony ułamkiem dziesiętnym wymagany w danym roku kalendarzowym poziom recyklingu,
- $M_{całkowita}$ – oznacza sumę mas w kg wszystkich rodzajów opakowań wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach,
- $M_{poddana\ recyklingowi}$ – oznacza sumę mas w kg wszystkich rodzajów odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi.

POZIOM ODZYSKU I RECYKLINGU
ODPADÓW POWSTAŁYCH Z PRODUKTÓW

Poz.	Odpady powstałe z:		Poziom	
	rodzaj produktów	symbol PKWiU	odzysku	recyklingu
1	2	3	4	5
1.	<p>Oleje smarowe otrzymane z ropy naftowej, preparaty z ciężkich frakcji, gdzie indziej niesklasyfikowane, z wyłączeniem:</p> <p>Oleje smarowe do przeprowadzania przemian chemicznych innych niż proces specyficzny</p> <p>Parafina ciekła</p> <p>Mieszanki olejowe do obróbki metali, oleje zapobiegające przyleganiu do form, oleje antykorozyjne</p> <p>Oleje smarowe pozostałe oraz pozostałe oleje, jeżeli są przeznaczone do produkcji olejów smarowych lub preparatów smarowych</p>	<p>19.20.29.0</p> <p>z wyłączeniem:</p> <p>19.20.29.0</p> <p>19.20.29.0</p> <p>19.20.29.0</p> <p>19.20.29.0</p>	50	35
2.	<p>Preparaty smarowe; dodatki; środki zapobiegające zamarzaniu, z wyłączeniem:</p> <p>– Środki przeciwstukowe, dodatki do olejów mineralnych i produkty podobne</p> <p>– Środki zapobiegające zamarzaniu i gotowe płyny przeciwoblodzeniowe</p>	<p>20.59.4</p> <p>z wyłączeniem:</p> <p>20.59.42.0</p> <p>20.59.43.0</p>	50	35
3.	<p>Opony pneumatyczne z gumy, nowe, w rodzaju stosowanych w samochodach osobowych</p> <p>Opony pneumatyczne z gumy, nowe, w rodzaju stosowanych w motocyklach</p>	<p>22.11.11.0</p> <p>22.11.12.0</p>	75	15

	i rowerach			
	Opony pneumatyczne z gumy, nowe, w rodzaju stosowanych w autobusach, samochodach ciężarowych i samolotach	22.11.13.0		
	Opony pneumatyczne bieżnikowane z gumy	22.11.20.0		
4.	Opony pneumatyczne z gumy, nowe, w rodzaju stosowanych w urządzeniach i maszynach rolniczych; pozostałe nowe opony pneumatyczne z gumy	22.11.14.0	75	15
5.	Opony pneumatyczne, używane	38.11.53.0	75	15

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, zwany dalej „projektem ustawy”, został przygotowany na podstawie przyjętych przez Radę Ministrów w dniu 16 listopada 2010 r. założeń projektu ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Stanowi on wdrożenie postanowień dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, zwanej dalej „dyrektywą opakowaniową”.

Głównym celem projektowanej regulacji jest uszczelnienie systemu zagospodarowania odpadów opakowaniowych. Funkcjonujący obecnie system zagospodarowania odpadów opakowaniowych jest bowiem nieskuteczny i nie gwarantuje osiągnięcia przez Polskę do 2014 r. wymaganych dyrektywą opakowaniową poziomów odzysku i recyklingu, co w konsekwencji może doprowadzić do nałożenia na nasz kraj kar finansowych przez Trybunał Sprawiedliwości UE. Potwierdzają to raporty pokontrolne opracowywane przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, a także informacje przekazywane przez izby gospodarki odpadami, organizacje odzysku i przedsiębiorców z branży zagospodarowania odpadów.

Przygotowanie projektu ustawy wiąże się też z koniecznością notyfikowania Komisji Europejskiej przepisów z zakresu opakowań i odpadów opakowaniowych, zgodnie z art. 16 dyrektywy opakowaniowej. W polskim porządku prawnym obowiązują wprowadzone dwie regulacje prawne dotyczące spraw z zakresu opakowań i odpadów opakowaniowych – ustawa z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 90, poz. 607, z późn. zm.) i ustawa z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych (Dz. U. Nr 63, poz. 638, z późn. zm.) – ale żadna z nich, z uwagi na termin ich uchwalenia poprzedzający członkostwo Polski w UE, nie była notyfikowana Komisji Europejskiej.

Ramy systemu gospodarki odpadami opakowaniowymi wyznacza na poziomie prawa UE dyrektywa opakowaniowa, natomiast na poziomie prawa polskiego wskazana wyżej ustawa z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie

gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i ustawa z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych.

Głównym celem dyrektywy opakowaniowej jest zharmonizowanie krajowych środków dotyczących gospodarowania opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, tak aby zapobiegały negatywnemu wpływowi opakowań i odpadów opakowaniowych na środowisko lub zmniejszały go bez ujemnych konsekwencji dla funkcjonowania rynku wewnętrznego i konkurencji w UE. Osiągnięcie tych celów powinno następować przez zwiększenie wielokrotnego użytku opakowań oraz recyklingu i innych form odzysku odpadów opakowaniowych, prowadzących do zmniejszenia ilości ostatecznie unieszkodliwianych odpadów.

Dyrektywa opakowaniowa określa minimalne poziomy odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych w stosunku do ilości wprowadzonych do obrotu opakowań, które państwa członkowskie UE są obowiązane osiągnąć. Polska jest obowiązana do osiągnięcia do roku 2014 poziomu:

- 1) recyklingu i odzysku dla wszystkich opakowań w wysokości, odpowiednio, 55 % i 60 %,
- 2) recyklingu dla poszczególnych rodzajów opakowań w wysokości:
 - a) 60 % – dla opakowań szklanych,
 - b) 60 % – dla opakowań z papieru i tektury,
 - c) 50 % – dla opakowań z metali,
 - d) 22,5 % – dla opakowań z tworzyw sztucznych,
 - e) 15 % – dla opakowań z drewna.

Dyrektywa opakowaniowa nakłada też na państwa członkowskie UE obowiązek ustanowienia systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu odpadów opakowaniowych.

Przechodząc natomiast na grunt prawa krajowego, należy wskazać, że ustawa z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych określa, zgodnie z dyrektywą opakowaniową, wymagania, jakie powinny spełniać opakowania oraz zasady dystrybucji opakowań i odbioru odpadów opakowaniowych, w szczególności:

- 1) wymagania dotyczące opakowań w zakresie ich objętości i masy, możliwości wielokrotnego użytku i recyklingu, zawartości w opakowaniach substancji

stwarzających zagrożenie dla życia, zdrowia i środowiska oraz zawartości metali ciężkich w opakowaniach,

- 2) wymagania dotyczące oznakowania opakowań,
- 3) obowiązki sprawozdawcze,
- 4) obowiązki sprzedawcy i użytkownika produktów w opakowaniach, w tym zasady zwrotu opakowań i odpadów opakowaniowych,
- 5) obowiązki organów administracji publicznej.

Ustawa z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej określa:

- 1) wymagane do uzyskania poziomy odzysku i recyklingu,
- 2) sposób realizacji obowiązku zapewnienia poziomów odzysku i recyklingu,
- 3) zasady działania organizacji odzysku,
- 4) zasady ustalania i pobierania opłaty produktowej oraz gospodarowania pochodzącymi z niej środkami,
- 5) obowiązki sprawozdawcze,
- 6) zasady dystrybucji opakowań oraz produktów w opakowaniach.

Projektowana ustawa zastąpi ustawę z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych oraz część przepisów ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, przejmując w dużej części rozwiązania tych ustaw.

Projekt ustawy oprócz przepisów wprost transponujących przepisy dyrektywy opakowaniowej zawiera przepisy uzupełniające, których celem jest zapewnienie sprawnego funkcjonowania systemu zagospodarowania odpadów opakowaniowych gwarantującego osiągnięcie celów wskazanych w powyższej dyrektywie. Przepisy te wynikają pośrednio z art. 6 ust. 1 dyrektywy opakowaniowej stanowiącego o podejmowaniu przez państwa członkowskie niezbędnych środków w celu osiągnięcia poziomów odzysku i recyklingu określonych przepisami dyrektywy.

Rozdział 1 projektu ustawy zawiera przepisy określające zakres przedmiotowy i podmiotowy projektowanej regulacji oraz przepisy materialne wspólne dla całego projektu ustawy.

Adresatami projektowanej ustawy są przedsiębiorcy będący organizacjami odzysku opakowań, wprowadzający opakowania, wprowadzający produkty w opakowaniach oraz prowadzący działalność gospodarczą w zakresie:

- 1) wewnątrzspółnotowej dostawy:
 - a) odpadów opakowaniowych,
 - b) produktów w opakowaniach,
- 2) dystrybucji produktów w opakowaniach,
- 3) eksportu:
 - a) odpadów opakowaniowych,
 - b) opakowań,
 - c) produktów w opakowaniach,
- 4) recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku odpadów opakowaniowych.

Adresatami projektowanej ustawy są także organy administracji publicznej, właściwe w sprawach z zakresu gospodarki opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

Przedmiotem projektowanej ustawy są sprawy dotyczące wymagań, jakim powinny odpowiadać opakowania wprowadzane do obrotu, zasad postępowania z opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, zasad działania organizacji odzysku opakowań oraz zasad ustalania i pobierania opłaty produktowej. Uregulowanie tych spraw w projektowanej ustawie ma doprowadzić, zgodnie z art. 3 pkt 4 dyrektywy opakowaniowej, do zmniejszenia ilości i szkodliwości dla środowiska materiałów i substancji zawartych w opakowaniach i odpadach opakowaniowych oraz ilości i szkodliwości dla środowiska opakowań i odpadów opakowaniowych na etapie procesu produkcyjnego, wprowadzania do obrotu oraz dystrybucji i unieszkodliwiania.

Przepisy projektowanej ustawy stosuje się do wszystkich opakowań, niezależnie od zastosowanego do ich wytworzenia materiału, oraz do powstałych z nich odpadów opakowaniowych.

Jednocześnie przepisów ustawy:

- 1) z wyłączeniem przepisów art. 25, 58, 62 i 63 – nie stosuje się do przedsiębiorców w zakresie opakowań, które w danym roku kalendarzowym wprowadzili do obrotu w drodze importu produktów w opakowaniach lub wewnątrzspółnotowego nabycia produktów w opakowaniach, a następnie w tym samym roku

kalendaryzowym dokonali eksportu lub wewnątrzwspólnotowej dostawy tych opakowań bez produktów lub wraz z produktami,

- 2) w zakresie uzyskania wymaganych poziomów odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych, w tym dotyczących opłaty produktowej, oraz dokumentów potwierdzających recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych, eksport odpadów opakowaniowych i wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych – nie stosuje się do przedsiębiorców wprowadzających produkty w opakowaniach do obrotu o łącznej masie opakowań nieprzekraczającej w danym roku kalendarzowym 1 Mg.

W zakresie, w jakim przepisy ustawy dotyczące opłaty produktowej nie mają zastosowania do przedsiębiorców, o których mowa w art. 6 ust. 2 projektu ustawy, stanowi to pomoc de minimis:

- 1) w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis albo
- 2) w rybołówstwie, w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 875/2007 z dnia 24 lipca 2007 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady de minimis dla sektora rybołówstwa i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1860/2004, albo
- 3) w rolnictwie, w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1535/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy de minimis w sektorze produkcji rolnej.

Wartość pomocy de minimis odpowiada wartości zwolnienia z opłaty produktowej, obliczanej z zastosowaniem maksymalnej stawki opłaty produktowej dla opakowań.

Projektowana ustawa stanowi też, że przedsiębiorcy, o których mowa w art. 6 ust. 2, składają marszałkowi województwa, w terminie do dnia 15 marca każdego roku:

- 1) zaświadczenia lub oświadczenie o pomocy de minimis, w zakresie, o którym mowa w art. 37 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej,
- 2) informacje określone w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy, o której mowa w pkt 1, a w przypadku przedsiębiorców, do których nie stosuje się przepisów o rachunkowości, także innych dokumentów pozwalających ocenić sytuację finansową przedsiębiorcy za okres 3 ostatnich lat obrotowych.

Projektowana ustawa zwalnia więc z obowiązku zapewnienia poziomów odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych przedsiębiorców, którzy wprowadzają do obrotu niewielkie masy opakowań.

Rozwiązanie takie ułatwi przedsiębiorcom prowadzenie działalności gospodarczej, nie wpływając jednocześnie na osiągnięte przez Polskę poziomy odzysku i recyklingu.

Projektowana ustawa określa, zgodnie z art. 1 pkt 1 dyrektywy opakowaniowej, co należy rozumieć przez opakowanie oraz kategorie opakowań. Przykładowy wykaz wyrobów, które uważa się albo nie za opakowanie, zostanie określony, w drodze rozporządzenia, przez ministra właściwego do spraw środowiska. Rozporządzenie to będzie wdrażało postanowienia załącznika I dyrektywy opakowaniowej.

Projektowana ustawa wprowadza dokumenty potwierdzające:

- 1) recykling odpadów opakowaniowych (dokumenty DPR),
- 2) inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych (dokumenty DPO),
- 3) eksport odpadów opakowaniowych lub wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych do recyklingu (dokumenty EDPR),
- 4) eksport odpadów opakowaniowych lub wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych do innego niż recykling procesu odzysku odpadów opakowaniowych (dokumenty EDPO).

Dokumenty te będą wystawiane, odpowiednio, przez przedsiębiorców prowadzących recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych, eksportujących odpady opakowaniowe oraz dokonujących wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych.

Ponadto projektowana ustawa określa dzień, w którym, co do zasady, następuje wprowadzenie do obrotu opakowań oraz produktów w opakowaniach. Przewiduje się jednocześnie, że wprowadzenie do obrotu opakowań oraz produktów w opakowaniach będzie mogło nastąpić również w innym dniu niż określony w ustawie, pod warunkiem że fakt taki zostanie udowodniony przez przedsiębiorcę.

W rozdziale 2 projektu ustawy zamieszczono przepisy dotyczące rejestru przedsiębiorców:

- 1) wprowadzających produkty w opakowaniach,

- 2) prowadzących recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych,
 - 3) eksportujących odpady opakowaniowe,
 - 4) dokonujących wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych,
 - 5) będących organizacjami odzysku opakowań
- zwanego dalej „rejestrem”.

Należy przy tym podkreślić, że przepisy dotyczące rejestru, obejmujące swoim zakresem ww. przedsiębiorców, znajdują się również w projektowanej nowej ustawie o odpadach. Jednak przepisy projektowanej ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, które odwołują się do rejestru przedsiębiorców, nie mogą odwoływać się do przepisów ustawy, która nie obowiązuje. Dlatego do momentu uchwalenia przepisów nowej ustawy o odpadach przepisy dotyczące rejestru przedsiębiorców będą również znajdować się w projektowanej ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

W momencie wejścia w życie nowej ustawy o odpadach przepisy ustawy dotyczące rejestru zostaną usunięte z projektu ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi na kolejnym etapie prac legislacyjnych. Gdyby jednak ustawa o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi weszła w życie jako pierwsza, to do projektu ustawy o odpadach zostaną wprowadzone przepisy uchylające przepisy dotyczące rejestru, które znalazły się w ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Docelowo rejestr przedsiębiorców będzie zatem działał w oparciu o przepisy nowej ustawy o odpadach.

Rejestry będą prowadzone przez marszałków województw w systemie teleinformatycznym w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.). Jednocześnie będą one mogły stanowić część innych baz danych z zakresu ochrony środowiska, w tym gospodarki odpadami. Rejestr, w części dotyczącej przedsiębiorców prowadzących recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych, eksportujących odpady opakowaniowe, dokonujących wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych oraz organizacji odzysku opakowań będzie rejestrem działalności regulowanej w rozumieniu

ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.).

Projektowana ustawa określa zasady prowadzenia rejestru, wpisu do rejestru, odmowy wpisu do rejestru, zmianę wpisu do rejestru oraz wykreślenia z rejestru. Wpis przedsiębiorcy do rejestru oraz zmiana wpisu do rejestru będą dokonywane na wniosek przedsiębiorcy. Wykreślenie z rejestru nastąpi, w zależności od przypadku, na wniosek przedsiębiorcy albo z urzędu.

Marszałek województwa dokona wykreślenia przedsiębiorcy z rejestru na wniosek, w przypadku trwałego zaprzestania wykonywania przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej, a w przypadku organizacji odzysku opakowań od dnia otwarcia likwidacji albo ogłoszenia upadłości organizacji odzysku opakowań. Przykładowo wykreślenie z rejestru przedsiębiorców prowadzących recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych, eksportujących odpady opakowaniowe oraz dokonujących wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych nastąpi, gdy zaprzestaną oni trwałego wykonywania działalności gospodarczej, w ramach której wystawiają, odpowiednio, dokumenty DPR, DPO, EDPR i EDPO. Oznacza to, że warunkiem wykonywania przez tych przedsiębiorców działalności wymagającej wpisu do rejestru jest wystawianie przedmiotowych dokumentów.

Wykreślenie przedsiębiorcy z rejestru z urzędu nastąpi natomiast, w drodze decyzji, w przypadku:

- 1) stwierdzenia trwałego zaprzestania wykonywania przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej wymagającej wpisu do rejestru, a w przypadku organizacji odzysku opakowań otwarcia likwidacji albo ogłoszenia upadłości, jeżeli przedsiębiorca nie złoży wniosku o wykreślenie z rejestru,
- 2) stwierdzenia rażących nieprawidłowości w wykonywaniu przez przedsiębiorcę obowiązków określonych w przepisach ustawy lub ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2010 r. Nr 185, poz. 1243, z późn. zm.),
- 3) stwierdzenia, że przedsiębiorca nie usunął naruszeń warunków wymaganych do wykonywania działalności gospodarczej wymagającej wpisu do rejestru w wyznaczonym przez organ terminie,
- 4) nieuiszczenia opłaty rocznej przez wprowadzającego opakowania.

Ponadto projekt ustawy przewiduje, że przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą regulowaną, wymagającą wpisu do rejestru, będą wykreślani z rejestru, w drodze decyzji marszałka województwa, również w przypadku stwierdzenia naruszenia przez nich wymagań dotyczących wykonywania takiej działalności.

Projektowana ustawa określa zawartość poszczególnych wniosków o wpis do rejestru, zmianę wpisu do rejestru oraz wykreślenia z rejestru, w zależności od prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności. Zasady wpisu do rejestru są takie same dla wszystkich przedsiębiorców, niezależnie od tego, czy wykonywana przez nich działalność gospodarcza jest czy też nie jest działalnością regulowaną, z wyjątkiem wymagań dotyczących wniosku o wpis do rejestru. Przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą zaliczoną do działalności regulowanej będą bowiem obowiązani dołączyć do wniosku o wpis do rejestru oświadczenie, że dane zawarte we wniosku są kompletne i zgodne z prawdą oraz że znane są im warunki wykonywania działalności podlegającej wpisowi do rejestru.

Oświadczenie takie będzie również zawierać:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę przedsiębiorcy oraz adres jego siedziby lub miejsca zamieszkania,
- 2) oznaczenie miejsca i daty złożenia oświadczenia,
- 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

Marszałek województwa dokona wpisu do rejestru przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu produkty w opakowaniach w terminie 14 dni od dnia wpływu wniosku o wpis do rejestru. W przypadku pozostałych przedsiębiorców, w odniesieniu do których rejestr ten jest rejestrem działalności regulowanej, marszałek województwa dokona wpisu tych przedsiębiorców w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku o wpis do rejestru. Skrócenie terminu wpisu do 7 dni wynika z przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, która wskazuje w art. 67 ust. 1, że organ prowadzący rejestr działalności regulowanej jest obowiązany dokonać wpisu przedsiębiorcy do tego rejestru w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku o wpis.

Dokonując wpisu do rejestru, marszałek województwa nada przedsiębiorcy numer rejestrowy, o czym niezwłocznie go zawiadomi.

Projektowana ustawa przewiduje, że za wpis do rejestru wprowadzających produkty w opakowaniach będzie uiszczana opłata rejestrowa, wnoszona przed złożeniem wniosku o wpis do rejestru, oraz opłata roczna, wnoszona w terminie do końca lutego każdego roku. Opłaty rejestrowej nie będzie uiszczać przedsiębiorca wpisany do rejestru, o którym mowa w ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o krajowym systemie ek zarządzania i audytu (EMAS), jeżeli, składając wniosek o wpis do rejestru, przedłoży oświadczenie potwierdzające udział w systemie ek zarządzania i audytu (EMAS). Przedsiębiorca ten nie będzie także uiszczać opłaty rocznej w roku, w którym uzyskał wpis do rejestru. Ponadto opłata roczna nie będzie wnoszona w roku, w którym została wniesiona opłata rejestrowa. Projektowana ustawa przewiduje, że maksymalna stawka opłaty rejestrowej i opłaty rocznej będzie wynosić 300 zł.

Opłaty rejestrowej oraz opłaty rocznej nie będą wnosić przedsiębiorcy, których działalność projektowane przepisy uznają jako działalność regulowaną. Należy przy tym jednak zauważyć, że zgodnie z art. 64 ust. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej wpis do rejestru działalności regulowanej, jakim jest rejestr określony przepisami projektowanej ustawy, będzie podlegał opłacie skarbowej.

Rozdzielenie opłaty rejestrowej i rocznej wnoszonej przez wprowadzających produkty w opakowaniach od opłaty skarbowej wnoszonej przez przedsiębiorców, których działalność jest traktowana jako działalność regulowana, wynika z zastosowania do tych pierwszych zasady rozszerzonej odpowiedzialności przedsiębiorcy. Zgodnie z tą zasadą wprowadzający na rynek produkty w opakowaniach odpowiadają za zagospodarowanie odpadów opakowaniowych, m.in. współfinansując system zagospodarowania tych odpadów, którego elementem jest m.in. rejestr przedsiębiorców. Tym samym, ze względu na obciążenie różnymi opłatami różnych podmiotów, nie zachodzi w ocenie projektodawcy do naruszenia przepisów art. 32 i art. 167 ust. 1 Konstytucji.

W przypadku gdy wprowadzający do obrotu produkty w opakowaniach będzie zarazem podmiotem prowadzącym recykling odpadów, a więc prowadzącym działalność regulowaną w myśl projektowanych przepisów, będzie zobowiązany do uiszczenia zarówno opłaty rejestrowej, jak i skarbowej, o której mowa powyżej. W kolejnych latach zobowiązany będzie już tylko do wnoszenia jedynie opłaty rocznej.

Wpływy z opłat rejestrowych i opłat rocznych będą stanowić dochód budżetu samorządu województwa, z przeznaczeniem na prowadzenie rejestru. Rozwiązanie takie

ma zapewnić marszałkom województw środki finansowe na wykonywanie nałożonych na nich projektowaną ustawą zadań związanych z prowadzeniem rejestru, zgodnie z art. 67 ust. 3 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1590, z późn. zm.).

Za archiwizację, przechowywanie i przetwarzanie danych zawartych w rejestrze oraz za zapewnienie ich bezpieczeństwa będzie odpowiadał marszałek województwa.

Rozdział 3 projektu ustawy, regulujący sprawy związane z gospodarką opakowaniami, zawiera przepisy nakładające na przedsiębiorców wprowadzających opakowania, w tym i dostawców materiałów opakowaniowych, szczegółowe obowiązki dotyczące wprowadzanych do obrotu materiałów opakowaniowych i opakowań. Należy przy tym dodać, że dostawę materiałów opakowaniowych należy rozumieć jako dostawę objętą art. 605 – 612 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.).

Obowiązki te dotyczą:

- 1) ograniczania ilości i negatywnego oddziaływania na środowisko substancji stosowanych do wytwarzania opakowań oraz wytwarzanych odpadów opakowaniowych, w taki sposób, aby:
 - a) objętość i masa opakowań były ograniczone do niezbędnego minimum wymaganego do spełnienia funkcji opakowań oraz zapewnienia poziomu bezpieczeństwa produktowi, biorąc pod uwagę oczekiwania użytkownika (nie dotyczy to dostawców materiałów opakowaniowych, którzy nie mają wpływu na wielkość wykonanego opakowania),
 - b) opakowania nie zawierały szkodliwych substancji w ilościach stwarzających zagrożenie dla zdrowia ludzi, produktu lub środowiska,
 - c) maksymalna suma zawartości ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego w opakowaniu nie przekraczała 100 mg/kg,
- 2) wprowadzania do obrotu materiałów opakowaniowych i opakowań (odpowiednio w zależności od tego czy jest to dostawca materiałów opakowaniowych, czy wprowadzający opakowania) projektowanych i wykonanych w sposób umożliwiający:
 - a) ich wielokrotne użycie i późniejszy recykling albo

b) przynajmniej ich recykling – jeżeli nie jest możliwe ich wielokrotne użycie, albo

c) inną niż recykling formę ich odzysku – jeżeli nie jest możliwy ich recykling.

Tak określone wymagania będą uważane za spełnione w przypadku zgodności opakowań z normami zharmonizowanymi w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2010 r. Nr 138, poz. 935, z późn. zm.).

Projektowana ustawa zakłada jednak, że minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje opakowań, w przypadku których wprowadzający opakowania będzie zwolniony z obowiązku wskazanego w ww. pkt 1 lit. c. Wprowadzenie takiego zwolnienia wynika z decyzji Komisji z dnia 24 marca 2009 r. ustanawiającej warunki odstępstwa dla skrzyń i palet z tworzyw sztucznych w odniesieniu do poziomów stężenia metali ciężkich ustanowionych w dyrektywie opakowaniowej Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych.

Projektowana ustawa określa też wymagania dla odpadów powstałych z opakowań wielokrotnego użytku oraz opakowań przydatnych do odzysku. Przewiduje także możliwość umieszczania na opakowaniach oznakowania. W tym celu powtarza ona obowiązujący obecnie art. 6 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych. Propozycje omawianych rozstrzygnięć wynikają z art. 8 ust. 2 dyrektywy opakowaniowej, który stanowi, że dla ułatwienia zbiórki, wielokrotnego użytku i odzysku, w tym recyklingu, opakowania wskazują rodzaj wykorzystanych materiałów opakowaniowych w celu ich identyfikacji i klasyfikacji przez odpowiednią gałąź przemysłu na podstawie decyzji Komisji z dnia 28 stycznia 1997 r. ułatwiającej system identyfikacji materiałów opakowaniowych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych.

Rozdział 4 projektu ustawy reguluje sprawy dotyczące gospodarki odpadami opakowaniowymi. Zawiera on przepisy określające, że działalność gospodarcza wykonywana przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych, eksportującego odpady opakowaniowe oraz dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej. Wykonywanie wskazanych wyżej działalności

będzie zależne od uzyskania wpisu do rejestru oraz spełnienia określonych wymogów, w tym m.in. wystawiania przez przedsiębiorców, odpowiednio do zakresu wykonywanej przez nich działalności gospodarczej, dokumentów DPR, DPO, EDPR i EDPO.

W tej części projektowana ustawa nakłada na przedsiębiorców wprowadzających do obrotu produkty w opakowaniach obowiązek zapewnienia odzysku odpadów opakowaniowych takiego samego rodzaju, jak odpady opakowaniowe powstałe z wprowadzonych przez nich do obrotu produktów w opakowaniach. W przypadku opakowań środków ochrony roślin przewidziano, że powyższy obowiązek będzie również realizowany w odniesieniu do odpadów opakowaniowych takiego samego rodzaju, jak odpady opakowaniowe powstałe z wprowadzonych przez wprowadzającego produkty w opakowaniach do obrotu produktów w opakowaniach, jednak dodatkowo przy uwzględnieniu kodu odpadu, jaki będą miały odpady opakowaniowe powstałe z opakowań środków niebezpiecznych. Ma to na celu dokonanie transpozycji przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 71), zwanej dalej „dyrektywą 2009/128/WE”. Zgodnie z postanowieniami art. 13 dyrektywy 2009/128/WE państwa członkowskie przyjmują wszelkie niezbędne środki w celu zagwarantowania, że postępowanie z opakowaniami i pozostałościami pestycydów użytkowników profesjonalnych i, w stosownych przypadkach, dystrybutorów nie stwarzają zagrożenia dla zdrowia ludzi lub dla środowiska.

Powyższe obowiązki zapewnienia poziomów odzysku i recyklingu wprowadzający produkty w opakowaniach będą mogli wykonywać samodzielnie albo za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań, która zawrze z nimi w tym zakresie umowę. Warunkiem samodzielnego wykonywania omawianego obowiązku jest poddawanie przez przedsiębiorców wprowadzających produkty w opakowaniach, we własnym zakresie, odzyskowi, w tym recyklingowi, wyłącznie odpadów opakowaniowych wytworzonych przez nich lub zebranych od innych posiadaczy odpadów, o ile są one takiego samego rodzaju i o takiej samej masie jak odpady opakowaniowe powstałe z wprowadzonych przez nich do obrotu produktów w opakowaniach. Przepisy te wypełniają zasadę tzw. rozszerzonej odpowiedzialności producenta, zgodnie z którą

wprowadzający na rynek produkty (opakowania) odpowiada za odpady, które powstaną w przyszłości z tych produktów. W przypadku natomiast otwarcia likwidacji lub ogłoszenia upadłości organizacji odzysku opakowań, przejęte przez nią obowiązki ponownie stają się, z dniem otwarcia likwidacji lub ogłoszenia upadłości, obowiązkami wprowadzającego produkty w opakowaniach, od którego zostały one przejęte. Za obowiązki te organizacja odzysku opakowań i wprowadzający produkty w opakowaniach będą odpowiadać solidarnie. Przyjmuje się, że zaproponowane rozwiązanie będzie sprzyjać zwiększeniu odpowiedzialności przedsiębiorcy przy wyborze organizacji odzysku opakowań oraz podnoszeniu jakości świadczonych usług przez same organizacje odzysku opakowań.

Projektowana ustawa przewiduje również możliwość zlecenia posiadaczowi odpadów przez wprowadzającego produkty w opakowaniach lub organizację odzysku opakowań poszczególnych czynności w zakresie gospodarowania odpadami opakowaniowymi. Określa także wymaganą dyrektywą opakowaniową (art. 6) docelowe poziomy odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych, które przedsiębiorcy będą obowiązani osiągnąć do dnia 31 grudnia 2014 r. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, roczne poziomy odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych w poszczególnych latach do końca 2014 r.

Docelowe poziomy odzysku i recyklingu, jakie przedsiębiorcy będą zobowiązani uzyskać w roku 2014, zostały zwiększone o 1% w stosunku do minimalnych poziomów określonych w dyrektywie opakowaniowej. Wynika to ze zwolnienia części przedsiębiorców (wprowadzających produkty w opakowaniach o masie do 1 Mg) z obowiązku zapewnienia poziomów odzysku i recyklingu. Jednak opakowania wprowadzone przez tych przedsiębiorców będą uwzględniane w poziomach odzysku i recyklingu, jakie w kolejnych latach będą uzyskiwane w skali całego kraju. Dlatego więc zaproponowano niewielkie zwiększenie wymaganych poziomów odzysku i recyklingu nałożonych na pozostałych przedsiębiorców, co zrekompensuje zwolnienie części przedsiębiorców z obowiązku uzyskiwania poziomów odzysku i recyklingu i tym samym pozwoli uzyskać w skali kraju wymagane dyrektywą minimalne poziomy.

Proponuje się również nałożenie na organizacje odzysku opakowań obowiązku uwzględnienia do dnia 31 grudnia 2020 r. oraz w latach następnych w osiągniętym poziomie łącznego odzysku i recyklingu docelowo co najmniej 50% odpadów

opakowaniowych pochodzących z odpadów komunalnych. Ma to na względzie osiągnięcie celów wynikających z nowej ramowej dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy, będącej w trakcie transpozycji do polskiego porządku prawnego. Poziomy w okresie przejściowym do roku 2020 zostaną określone w rozporządzeniu wydanym przez ministra właściwego do spraw środowiska.

Projektowana ustawa przewiduje możliwość zawierania porozumień w zakresie utworzenia i utrzymania systemu zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów opakowaniowych powstających z opakowań wielomateriałowych lub z opakowań po środkach niebezpiecznych, a więc z opakowań stwarzających szczególne trudności w zagospodarowaniu odpadów z nich powstałych. Przy wyborze tych opakowań brano pod uwagę również specyficzne potraktowanie tych opakowań w prawie europejskim. W przypadku opakowań wielomateriałowych dyrektywa opakowaniowa nie przewiduje odrębnych poziomów recyklingu dla odpadów powstałych z tego typu opakowań. Natomiast w przypadku opakowań środków niebezpiecznych, a w szczególności w przypadku opakowań środków ochrony roślin, dyrektywa 2009/128/WE przewiduje, że państwa członkowskie przyjmują wszelkie niezbędne środki w celu zagwarantowania, że postępowanie z opakowaniami po tych produktach nie będzie stwarzać zagrożenia dla zdrowia ludzi lub dla środowiska. Stronami takich porozumień będą minister właściwy do spraw środowiska oraz przedsiębiorcy wprowadzający produkty w opakowaniach wielomateriałowych i środki niebezpieczne w opakowaniach. Przedsiębiorcy będący stroną omawianych porozumień będą zwolnieni z obowiązku osiągania poziomów odzysku i recyklingu określonych projektowaną ustawą, ale w zamian będą obowiązani do osiągnięcia poziomów odzysku i recyklingu określonych w porozumieniu. W przypadku gdy cele określone w porozumieniu nie zostaną osiągnięte w terminie, przedsiębiorcy będący jego stronami będą obowiązani do wniesienia opłaty produktowej na zasadach określonych w projektowanej ustawie.

Przedsiębiorca wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany prowadzić ewidencję obejmującą informacje o masie opakowań, w których wprowadził do obrotu produkty w danym roku kalendarzowym. W przypadku braku takiej ewidencji lub prowadzenia jej nierzetelnie, informacje o masie opakowań, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty, marszałek województwa lub wojewódzki inspektor

ochrony środowiska będą ustalać na podstawie wszelkich dostępnych informacji, a w razie ich braku szacunkowo. Ewidencja będzie przechowywana przez wprowadzającego produkty w opakowaniach przez 5 lat od końca roku kalendarzowego, którego dotyczy.

Projektowana ustawa przewiduje, że masa:

- 1) opakowań wprowadzonych do obrotu wraz z produktami będzie ustalana w oparciu o ewidencję prowadzoną zgodnie z art. 32 ust. 1,
- 2) odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi lub innemu niż recykling procesowi odzysku będzie ustalana, odpowiednio, w oparciu o dokumenty DPR albo DPO,
- 3) wyeksportowanych odpadów opakowaniowych oraz wewnątrzspółnotowo dostarczonych odpadów opakowaniowych będzie ustalana, odpowiednio, w oparciu o dokumenty EDPR albo EDPO.

Wyjątkiem od wskazanej wyżej w pkt 2 zasady ustalania masy odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi lub innemu niż recykling procesowi odzysku na podstawie dokumentów DPR albo DPO, a tym samym uzyskiwania tych dokumentów, jest sytuacja, w której przedsiębiorca wprowadzający produkty w opakowaniach, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, dokonuje recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku odpadów opakowaniowych. Wówczas przedsiębiorca będzie ustalał masę odpadów opakowaniowych poddanych przez siebie recyklingowi lub innemu niż recykling procesowi odzysku, w tym określał sposób ich odzysku i recyklingu, w oparciu o prowadzoną przez siebie ilościową i jakościową ewidencję odpadów, o której mowa w art. 36 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

Projektowana ustawa określa zasady wystawiania i przechowywania wskazanych wyżej w pkt 2 i 3 dokumentów, w tym rozstrzyga, że ich wzór zostanie ustalony, w drodze rozporządzenia, przez ministra właściwego do spraw środowiska.

Rozdział 5 projektowanej ustawy określa zasady działania organizacji odzysku opakowań. Działalność wykonywana przez organizacje odzysku opakowań będzie działalnością regulowaną wymagającą spełnienia określonych w projekcie ustawy warunków i uzyskania wpisu do rejestru.

Należy zaznaczyć, że zasady działania organizacji odzysku opakowań nie są regulowane przepisami dyrektywy opakowaniowej. Organizacje takie działają jednak w większości państw członkowskich UE, służąc ułatwieniu przedsiębiorcom realizacji obowiązków w zakresie uzyskania wymaganych poziomów odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych. Projektowana ustawa zakłada, że organizacja odzysku opakowań będzie przejmowała od przedsiębiorcy jego obowiązki w odniesieniu do całości wprowadzonych przez niego do obrotu opakowań danego rodzaju. Wyklucza to tym samym możliwość dzielenia ustawowych obowiązków w roku rozliczeniowym w odniesieniu do danego rodzaju opakowania między przedsiębiorcę a organizację odzysku opakowań lub między kilka organizacji odzysku opakowań. Organizacja odzysku opakowań będzie obowiązana:

- 1) wykonywać wyłącznie działalność gospodarczą związaną z organizowaniem, zarządzaniem lub prowadzeniem przedsięwzięć związanych z odzyskiem, w tym recyklingiem, odpadów opakowaniowych oraz organizowaniem publicznych kampanii edukacyjnych,
- 2) zawierać w swej nazwie oznaczenie „organizacja odzysku opakowań”,
- 3) posiadać minimalny kapitał zakładowy w wysokości 1 000 000 zł,
- 4) utrzymywać kapitał własny, zdeponowany na odrębnym rachunku bankowym, w wysokości co najmniej minimalnego kapitału zakładowego, albo ustanowić w takiej wysokości zabezpieczenie finansowe w postaci gwarancji bankowej lub gwarancji ubezpieczeniowej.

Zakłada się, że nałożone na organizacje odzysku opakowań wymogi dotyczące kapitału zakładowego, kapitału własnego oraz zabezpieczenia finansowego zwiększą możliwość egzekucji ewentualnych zobowiązań tych organizacji, w tym zobowiązań wobec Skarbu Państwa. Należy zaznaczyć, że obecnie organizacje odzysku, ze względu na swój specyficzny charakter, często nie posiadają majątku trwałego w wysokości pozwalającej na pokrycie ich wierzytelności.

Organizacje odzysku opakowań będą przeznaczać na publiczne kampanie edukacyjne co najmniej 5% swoich przychodów z przejęcia obowiązków określonych ustawą. W projektowanej ustawie zrezygnowano natomiast z obecnego obowiązku prowadzenia działań edukacyjnych przez przedsiębiorców wprowadzających na rynek tzw. puste opakowania.

Rozdział 6 projektowanej ustawy, poświęcony opłacie produktowej, określa, kto i w jakich przypadkach podlega obowiązkowi uiszczenia opłaty produktowej, sposób jej uiszczenia oraz jej maksymalną stawkę.

Obowiązek ponoszenia opłaty produktowej został nałożony na przedsiębiorców, w tym organizacje odzysku opakowań, którzy nie wywiążą się z obowiązku określonego w art. 29 ust. 1 projektowanej ustawy. Przedsiębiorcy będą zobligowani do uiszczenia opłaty produktowej wynikającej z różnicy między wymaganym a osiągniętym poziomem odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych, której maksymalna stawka wynosi 4,50 zł. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe stawki opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań.

Obowiązek wniesienia opłaty produktowej będzie powstawał na koniec roku kalendarzowego. Opłaty produktowe będą przekazywane na odrębny rachunek bankowy marszałka województwa do dnia 15 marca roku kalendarzowego następującego po roku, którego opłata dotyczy. Wpływy z tytułu tych opłat, w wysokości 5%, będą stanowiły dochody budżetu samorządu województwa, z przeznaczeniem na koszty egzekucji należności z tytułu opłaty produktowej oraz obsługę administracyjną systemu gospodarki odpadami opakowaniowymi. Pozostałe wpływy z tytułu tej opłaty oraz dodatkowej opłaty produktowej, powiększone o przychody z oprocentowania rachunków bankowych, będą przekazywane na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przekaże 70% zgromadzonych wpływów pochodzących z opłat produktowych wojewódzkim funduszom ochrony środowiska i gospodarki wodnej, które następnie przekażą je gminom na prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych oraz selektywne zbieranie odpadów opakowaniowych. Środki te zostaną rozdysponowane gminom proporcjonalnie do ilości odpadów opakowaniowych przekazanych do odzysku i recyklingu, wykazanych w sprawozdaniach, które gminy będą obowiązane złożyć marszałkowi województwa oraz wojewódzkiemu funduszowi ochrony środowiska i gospodarki wodnej.

Podstawowym założeniem systemu opłaty produktowej jest jej bezzwrotny charakter.

Zaproponowane przepisy są zgodne z art. 15 dyrektywy opakowaniowej, dotyczącym możliwości wprowadzania przez państwa członkowskie UE instrumentów ekonomicznych zmierzających do realizacji celów przedmiotowej dyrektywy. Rozwiązanie takie zostało wprowadzone do polskiego systemu prawnego z dniem 1 stycznia 2002 r., tj. z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.

Rozdział 7 projektu ustawy, poświęcony obowiązkom sprzedawców produktów w opakowaniach, zawiera przepisy zakazujące dystrybucji produktów w opakowaniach wprowadzanych do obrotu przez wprowadzających produkty w opakowaniach, którzy nie są wpisani do rejestru. Zakłada się, że wprowadzenie przedmiotowego zakazu pozwoli na ograniczenie liczby przedsiębiorców, którzy pomimo ciężącego na nich obowiązku nie zapewniają odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych.

Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, sprzedający produkty w opakowaniach, będzie obowiązany przekazywać użytkownikom tych produktów informacje o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży, w zakresie dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi oraz znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach. Obowiązek przekazywania konsumentom informacji w wyżej wskazanym zakresie wynika z postanowień art. 13 dyrektywy opakowaniowej.

Projektowana ustawa wskazuje, że przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni powyżej 25 m², sprzedający napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, powinien posiadać w ofercie handlowej produkty należące do tej samej grupy asortymentowej co napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, dostępne w opakowaniach wielokrotnego użytku. Ograniczenie tego obowiązku do jednostek handlowych o powierzchni powyżej 25 m² wynika z wielkości takich jednostek handlowych, która umożliwia poszerzenie oferty o dodatkowe produkty (w opakowaniach wielokrotnego użytku). W przypadku mniejszych powierzchniowo jednostek handlowych taki obowiązek mógłby wpłynąć na możliwość prowadzenia działalności gospodarczej. Projektowana ustawa przewiduje również, że przedsiębiorca:

- 1) prowadzący jednostkę handlu detalicznego będzie obowiązany do przyjmowania zwracanych i na wymianę opakowań wielokrotnego użytku po produktach w takich opakowaniach, które znajdują się w ofercie handlowej tej jednostki,
- 2) wprowadzający produkty w opakowaniach wielokrotnego użytku lub prowadzący jednostkę handlu hurtowego, sprzedający produkty w opakowaniach wielokrotnego użytku, będzie obowiązany do odbioru na własny koszt opakowań wielokrotnego użytku od przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego, którym sprzedaje produkty w tych opakowaniach.

Powyższe przepisy, które obowiązują również obecnie, mają na celu zagwarantować odbieranie i zagospodarowanie odpadów opakowaniowych zwracanych przez konsumentów. Przepisy te z jednej strony eliminują ewentualną barierę w zwracaniu do jednostki handlowej opakowań wielokrotnego użytku (obowiązek przyjmowania), z drugiej strony zapewniają odbiór opakowań i finansowanie tego odbioru z jednostek handlu detalicznego.

Z kolei w przypadku prowadzących jednostkę handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 2 000 m² wprowadzony będzie obowiązek prowadzenia na własny koszt selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych po produktach w opakowaniach, które znajdują się w jej ofercie handlowej, według rodzajów opakowań, z których odpady te powstały. Ograniczenie obowiązku prowadzenia selektywnego zbierania odpadów do jednostek handlowych o powierzchni przekraczającej 2 000 m² powierzchni handlowej wynika z konieczności posiadania odpowiedniej powierzchni umożliwiającej prowadzenie takiego zbierania.

Należy przy tym podkreślić, że powyższe obowiązki dotyczące zarówno odbierania opakowań wielokrotnego użytku przez jednostki handlu detalicznego oraz następnie przez jednostki handlu hurtowego i wprowadzających produkty w opakowaniach, jak i obowiązek prowadzenia selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych przez jednostki handlowe o powierzchni handlowej powyżej 2 000 m², obowiązują obecnie w oparciu o przepisy ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych.

W rozdziale 8 projektowana ustawa wprowadza obowiązek sporządzania przez przedsiębiorców rocznych sprawozdań, składanych marszałkowi województwa w terminie do dnia 15 marca za poprzedni rok kalendarzowy. Ustawa przewiduje

możliwość przekazywania sprawozdań za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej. Projektowana ustawa przewiduje też, że wprowadzający produkty w opakowaniach, który zlecił organizacji odzysku opakowań realizację obowiązku określonego w art. 29 ust. 1 i nie przekazał jej informacji o wszystkich wprowadzonych przez siebie w danym roku kalendarzowym do obrotu produktach w opakowaniach, sporządza sprawozdanie zawierające informacje w zakresie dotyczącym tych produktów. Sprawozdanie takie będzie składane marszałkowi województwa w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku kalendarzowym, w którym wprowadzający produkty w opakowaniach nie przekazał organizacji odzysku opakowań informacji o wszystkich wprowadzanych przez siebie do obrotu produktach w opakowaniach.

Projektowana ustawa określa zawartość poszczególnych sprawozdań, z tym że ich szczegółowy zakres i wzór zostanie określony, w drodze rozporządzenia, przez ministra właściwego do spraw środowiska. Ponadto projektowana ustawa nakłada na przedsiębiorców sporządzających określone w niej sprawozdania obowiązek przechowywania dokumentów, w oparciu o które zostały one sporządzone, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dokumenty te dotyczą.

Należy przy tym podkreślić, że przepisy dotyczące sprawozdawczości, obejmujące swym zakresem również sprawozdawczość, o której mowa w przedmiotowej ustawie, znajdują się również w projektowanej nowej ustawie o odpadach. Jednak w momencie wejścia w życie nowej ustawy o odpadach przepisy dotyczące sprawozdawczości zostaną usunięte z projektu ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi na kolejnym etapie prac legislacyjnych. Gdyby jednak to ustawa o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi weszła w życie jako pierwsza, to do projektu ustawy o odpadach zostaną wprowadzone przepisy uchylające przepisy dotyczące sprawozdawczości, które znalazły się w ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Docelowo zatem sprawozdawczość przedsiębiorców będzie określona w całości w przepisach nowej ustawy o odpadach.

Rozdział 9 projektowanej ustawy jest poświęcony organom administracji publicznej wykonującym obowiązki i kompetencje w zakresie gospodarki opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

Projekt ustawy zakłada, że kontrolę przestrzegania i stosowania przepisów ustawy będzie sprawował marszałek województwa. Nie zmienia on jednak ogólnej zasady wynikającej z ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2007 r. Nr 44, poz. 287, z późn. zm.), zgodnie z którą ogólne kompetencje kontrolne w zakresie przestrzegania przepisów z zakresu ochrony środowiska przysługują organom inspekcji ochrony środowiska. Marszałek województwa kontrolował więc będzie wprowadzających produkty w opakowaniach, wprowadzających opakowania, prowadzących recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych, wywożących z kraju odpady opakowaniowe, organizacji odzysku opakowań. W przypadku przedsiębiorców prowadzących recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych oraz eksportujących odpady opakowaniowe i dokonujących wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, marszałek województwa przeprowadzi co najmniej raz w roku kontrolę tych przedsiębiorców. Przedmiotem prowadzonej przez marszałka województwa kontroli będzie w szczególności sprawdzenie wiarygodności danych zawartych w dokumentach DPR, dokumentach DPO, dokumentach EDPR, dokumentach EDPO oraz dokumentach celnych i fakturach potwierdzających wywóz z kraju odpadów opakowaniowych. W sprawach dotyczących prowadzenia kontroli przez marszałków województw w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosowane będą przepisy ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej. Z przeprowadzonej kontroli marszałek województwa przekaze corocznie ministrowi właściwemu do spraw środowiska oraz Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska informację o wynikach kontroli przeprowadzonych w poprzednim roku, wraz z wnioskami, w tym planowanymi działaniami, które należy podjąć w celu usunięcia stwierdzonych naruszeń.

Nadzór nad przestrzeganiem przepisów projektowanej ustawy dotyczących:

- 1) zakazu dystrybucji produktów w opakowaniach wprowadzanych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, który nie jest wpisany do rejestru,
- 2) przekazywania przez prowadzących jednostki handlu detalicznego lub hurtowego oraz sprzedających produkty w opakowaniach, użytkownikom tych produktów, informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych,
- 3) posiadania przez prowadzących jednostkę handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 25 m² w ofercie handlowej produktów należących do tej samej

grupy asortymentowej co napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, dostępnych w opakowaniach wielokrotnego użytku,

- 4) przyjmowania przez prowadzącego jednostkę handlu detalicznego zwracanych i na wymianę opakowań wielokrotnego użytku po produktach będących w ofercie handlowej tej jednostki
- będzie sprawowała Inspekcja Handlowa, działająca na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219, z późn. zm.).

Projektowana ustawa nakłada na marszałków województw obowiązek prowadzenia zbioru dokumentów przekazywanych im na podstawie jej przepisów, przez przedsiębiorców. Obowiązek ten występuje obecnie w ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.

Projektowana ustawa określa, że marszałkowie województw będą obowiązani do przekazywania Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska rocznych sprawozdań dotyczących opakowań i produktów w opakowaniach, natomiast Główny Inspektor Ochrony Środowiska będzie obowiązany do przekazywania ministrowi właściwemu do spraw środowiska rocznych raportów o funkcjonowaniu systemu gospodarki opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. W tym przypadku ustawa również przewiduje możliwość przekazywania sprawozdań za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej. Szczegółowy zakres i wzór tych dokumentów zostanie określony, w drodze rozporządzenia, przez ministra właściwego do spraw środowiska.

W rozdziale 10 projektu ustawy zostały określone administracyjne kary pieniężne i przepisy karne. Wysokość kar pieniężnych ustalono w granicach od 1 tys. zł do 500 tys. zł i uzależniono je od rodzaju naruszeń przepisów ustawy, przewidując najwyższe kary dla uchybień związanych z głównym celem projektowanej ustawy (w ślad za przepisami dyrektywy 94/62/WE), jakim jest zapewnienie poziomów odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych. Największe kary (od 5 tys. do 500 tys. zł) przewidziano więc dla przedsiębiorców, którzy prowadzą działalność objętą przepisami ustawy, nie będąc wpisanym do rejestru, nie realizują obowiązków w zakresie zapewnienia odzysku i recyklingu lub utrudniają ich realizację innym przedsiębiorcom (np. nie wystawiają dokumentów DPR i DPO) czy też nie prowadzą

selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych. W drugiej grupie kar znalazły się naruszenia przepisów związane ze spełnieniem wymagań zasadniczych, jakie są wymagane od wprowadzanych do obrotu opakowań (kary od 5 tys. do 30 tys. zł). Trzeci zakres kar (od 5 tys. do 20 tys. zł) obejmuje wykroczenia związane z dystrybucją przez handel produktów wprowadzanych do obrotu przez przedsiębiorców niewpisanych do rejestru. Ostatni zakres kar (od 1 tys. do 5 tys. zł) obejmuje naruszenia przepisów ustawy związane z niezłożeniem przez przedsiębiorców rocznych sprawozdań.

Kary będą ustalane indywidualnie przy uwzględnieniu zakresu naruszonych przepisów oraz dotychczasowej działalności gospodarczej przedsiębiorcy. Należy przy tym nadmienić, że w sprawach dotyczących kar pieniężnych stosowane będą przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa. Tak więc wojewódzki inspektor ochrony środowiska oraz wojewódzki inspektor inspekcji handlowej będzie mógł, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podatnika lub interesem publicznym, m.in. odroczyć termin płatności kary, rozłożyć zapłatę kary na raty czy też umorzyć w całości lub w części zaległości z tytułu wymierzonej kary.

Projektowana ustawa przewiduje ponadto karę grzywny dla osób udaremniających lub utrudniających przeprowadzenie kontroli przez marszałka województwa w zakresie przestrzegania i stosowania przepisów projektowanej ustawy.

W rozdziale 11 projektu ustawy zamieszczono przepisy zmieniające przepisy ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.), ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 74, poz. 397, z późn. zm.), ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska określa się, że organy Inspekcji Ochrony Środowiska mogą przeprowadzać kontrole przedsiębiorców w zakresie przestrzegania przepisów projektowanej ustawy.

Zmiana ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych dotyczy uwzględnienia opłat produktowych w kosztach uzyskania przychodu. Zmiana ta nie

wpłyne na dochody budżetu państwa, ponieważ obecnie opłaty produktowe, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o podatku dochodowym od osób prawnych, są uznawane jako koszty uzyskania przychodu. Po wejściu w życie przepisów ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi te same opłaty w takiej samej wysokości dotyczące tych samych przedsiębiorców będą naliczane, ale w oparciu o dwie ustawy:

- dla olejów i opon w oparciu o przepisy ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej oraz
- dla opakowań w oparciu o przepisy ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

Zmiana przepisów podatkowych wynika więc wyłącznie z rozdzielenia rozliczania opakowań od olejów smarowych i opon. Tak więc zaproponowana zmiana nie będzie miała znaczenia dla budżetu państwa, ponieważ ma ona charakter czysto techniczny i nie zwiększa ani nie zmniejsza dochodów budżetu państwa.

W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej wprowadza się zmiany, które mają na celu dostosowanie jej przepisów do rozstrzygnięć proponowanych w projektowanej ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Należy zaznaczyć, że w omawianej ustawie dokonano uchylecia przepisów dotyczących opakowań, produktów w opakowaniach oraz odpadów opakowaniowych. Będzie ona obecnie dotyczyła produktów wymienionych w załączniku nr 4a do ustawy, w tym tych z nich, które stanowią część składową lub przynależność produktów stanowiących przedmiot importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów. Wykaz produktów wskazanych w zmienianym projektowaną ustawą załączniku nr 4a do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej został dostosowany do obowiązującej od dnia 1 stycznia 2010 r. Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług. Oprócz produktów, które dotychczas były objęte przepisami ww. ustawy, zakres produktów został rozszerzony o preparaty smarowe (oleje syntetyczne), a także o opony stosowane w motocyklach i rowerach. Zarówno preparaty smarowe oraz opony stosowane w motocyklach i rowerach są produktami

coraz częściej występującymi na rynku. Szczególnie widoczny jest wzrost tych produktów w odniesieniu do roku 2001, gdy zaczęły obowiązywać przepisy ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, które nie obejmowały swoim zakresem tych produktów. Przedsiębiorcy wprowadzający do obrotu ww. produkty byli więc na pozycji uprzywilejowanej w stosunku do przedsiębiorców wprowadzających na rynek podobne produkty, ale objęte obecnie obowiązującymi przepisami. Nie zmieni się natomiast sposób, w jaki przedsiębiorcy wprowadzający na rynek wymienione w ustawie produkty realizują obowiązki związane z zapewnieniem poziomów odzysku i recyklingu. Przedsiębiorcy, podobnie jak obecnie, wprowadzając na rynek np. oleje smarowe zobowiązani będą do uzyskania wymaganych poziomów odzysku i recyklingu określonych w ustawie dla tego typu produktów. Jeżeli oleje te będą wprowadzane na rynek w opakowaniach, wówczas przedsiębiorca dodatkowo będzie miał obowiązek zapewnienia poziomów odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych, wykonując te obowiązki nie tak jak dotychczas w oparciu o przepisy ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, ale na podstawie przepisów projektowanej ustawy. Nie zostały również zmienione poziomy odzysku i recyklingu określone dla produktów objętych przepisami ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, jednak w przypadku preparatów smarowych uzyskanie wymaganych do osiągnięcia docelowych poziomów zostało przesunięte do roku 2020. W zmienianej ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej zmieniono również termin przekazywania przewidzianych w niej sprawozdań na 15 marca, tak jak zostało to zaproponowane w projekcie ustawy.

W rozdziale 12 projektowana ustawa zawiera przepisy dotyczące spraw związanych:

- 1) z funkcjonowaniem organizacji odzysku, działających na podstawie ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, które prowadzą działalność gospodarczą w zakresie opakowań,
- 2) ze sprawami zaistniałymi przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy,

- 3) z obowiązkami wynikającymi obecnie z ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, w zakresie uzyskania wymaganych poziomów odzysku i recyklingu, w tym do zobowiązań z tytułu opłaty produktowej, oraz z obowiązkami sprawozdawczymi przedsiębiorców wykonywanymi obecnie na podstawie ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych,
- 4) z przepisami wykonawczymi wydanymi na podstawie ustaw wskazanych w pkt 3.

W projektowanej ustawie nie zamieszczono przepisów dotyczących porozumień przewidzianych obecnie do zawarcia na podstawie art. 10a ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych przez ministra właściwego do spraw środowiska z przedsiębiorcami. Należy bowiem zauważyć, że do dnia dzisiejszego przedsiębiorcy nie zawarli z Ministrem Środowiska porozumień na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych.

Ponadto projektowana ustawa zawiera przepis dostosowujący, stanowiący, że przedsiębiorcy, o których mowa w art. 10 ust. 1, są obowiązani uzyskać wpis do rejestru do dnia 30 czerwca 2014 r., tj. faktycznie w przedziale czasowym od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 30 czerwca 2014 r.

Proponuje się, aby projektowana ustawa weszła w życie z dniem 1 stycznia 2013 r., z wyjątkiem przepisów:

- 1) dotyczących rejestru, które wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2014 r.,
- 2) stanowiących, że działalność gospodarcza w zakresie recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku odpadów opakowaniowych, eksportu odpadów opakowaniowych, wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych oraz wykonywana przez organizacje odzysku opakowań jest działalnością regulowaną, które wejdą w życie z dniem 1 lipca 2014 r.

Rozwiązanie takie pozwoli marszałkom województw na podjęcie działań niezbędnych do tego, aby z dniem 1 stycznia 2014 r. funkcjonowały rejestry, natomiast przedsiębiorcom wykonującym do tego dnia działalność gospodarczą, wymagającą wpisu do rejestru, uzyskania przedmiotowego wpisu do dnia 1 lipca 2014 r.

Projekt ustawy zawiera przepisy techniczne w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), w związku z tym podlega notyfikacji technicznej.

Projektowana ustawa podlega również notyfikacji określonej w art. 16 dyrektywy opakowaniowej.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt ustawy z chwilą przekazania do konsultacji społecznych został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej.

Zarejestrowano cztery zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi – Polski System Recyklingu Organizacja Odzysku S.A., Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego, Oiler Organizacja Odzysku S.A. oraz ReEko Organizacja Odzysku S.A.

Projekt został uzgodniony z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.